

ВОЛИНСЬКІ ЕПАРХІАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

За єдину помісну Українську
православну церкву!

Часопис Волинської єпархії
Православної церкви України

№ 7–8 (200–201), липень – серпень 2021 р.

Прочани на чолі з митрополитом Луцьким і Волинським Михаїлом – зі Вселенським Патріархом Варфоломієм. Про паломництво до святинь Константинопольської церкви – на с. 5

З ЦЕРКОВНОГО КАЛЕНДАРЯ

15 серпня – перенесення мощей першомученика архієпископа Стефана

Цього дня Церква згадує подію перенесення мощей Стефана з Єрусалима до Константинополя. По-особливому вшановують пам'ять угодника в Києво-Печерській лаврі, де знаходиться перст святого. Кожний віруючий, який потрапляє туди, має змогу наблизитися до раки (скриньки з нетлінними останками), приклястися до неї та вознести молитви до першомученика.

Після зішестя Духа на апостолів Церква стала швидко зростати, і виникла необхідність опікуватися сиротами,

вдовами й усіма бідними, котрі прийняли хрещення. Апостоли запропонували християнам виділити сімох достойних мужів для опіки над нужденними. Рукопоклавши їх у диякони (що означає помічники, служителі), зробили їх своїми найближчими соратниками. Серед дияконів виділявся міцною вірою і даром слова молодий Стефан, званий архієпископом, тобто першим серед дияконів.

Він проповідував Євангеліє та звершував великі чудеса й знамення в народі. Тоді юдеї, котрі ненавиділи християн, звели наклеп на Стефана, що він нібито хулить Мойсея та Бога. Приведений

у синедрион, святой виголосив захисну промову, у якій звинуватив юдеїв у переслідуванні пророків та страті Месії. Тоді, шаленіючи від гніву, архієпископа схопили і вивели за місто, де побили камінням. Так Стефан став першим мучеником за Христа; це відбулося в 34 році. Після цього почалося в Єрусалимі переслідування християн, від якого вони змушені були втікати в різні частини Палестини і до сусідніх країн. Так християнська віра стала поширюватися по всіх кутках Римської імперії.

Після того як святой Стефан був побитий, тіло його кинули без поховання, на поживу звірам і птахам. Однак на другу ніч відо-

мий юдейський законовчитель Гамаліїл, який почав схилитися до віри в Ісуса Христа як в Месію і захистив апостолів у синедрионі (Діян. 5:34–40), послав вірних йому людей забрати тіло. Гамаліїл поховав його на своїй землі, в печері, неподалік Єрусалима. З того часу від мощей почали відбуватися зцілення.

Згодом, близько 428 року, за благовірного царя Феодосія Молодшого (408–450), їх перевезено до столиці й покладено в церкві на честь святого диякона Лаврентія, а після зведення храму на честь першомученика Стефана – перенесено туди.

Віталій КЛИМЧУК

Наша газета – у Вашу скриньку чи на монітор

Боголюб'язний читачу! Наш часопис – корисний засіб у духовному житті православного християнина. Щоб ця релігійна газета надходила Вам додому – випишіть її в будь-якому поштовому відділенні області, починаючи з будь-якого місяця.

Індекс у поштовому каталозі обласної періодики – 91241.

Ця ж газета в електронному вигляді, архів її основних публікацій, радіопередач та інших аудіо-, відео- і текстових документів, церковні новини тощо – в інтернеті за адресою: www.pravoslavivolyani.org.ua

ХРОНІКА

Керуючий єпархією – на Священному синоді

Митрополит Луцький і Волинський Михайл 24 травня взяв участь у черговому засіданні Священного синоду Православної церкви України.

У синодальному залі Митрополитичого дому – новій резиденції Предстоятеля – ієрархи під проводом Блаженнішого Епіфанія обговорили й ухвалили питання порядку денного.

Зокрема, прийнято модельний (типовий) Статут для монастирів ПЦУ, надано благословення на відкриття нових обителей та призначення їх намісників, затверджено порядок надання благословення на постриження ченців і черниць у велику схиму (найвищий із трьох ступенів чернецкого подвигу). Нагадаємо, що наш владика очолює синодальну комісію у справах монастирів та чернецтва.

У зв'язку з карантинними обмеженнями Священного синоду вирішив відзначити 1033-ліття хрещення Русі-України 27–28 липня без паломництва в Київ і традиційного хресного ходу, як це було й минулого року.

Архієреї відреагували на посилення тиску представників Московського патріархату на парафії, які виявили бажання вийти з його складу і возз'єднатися з ПЦУ. Прийнято спеціальну заяву «щодо систематичного втручання прихильників Російської Православної Церкви в Україні у діяльність релігійних громад Української Православної Церкви (Православної Церкви України)». Синод закликає РПЦ в Україні припинити цю практику, зупинити розпалення релігійної ворожнечі, виявити конструктивне ставлення до свобідного волевиявлення віруючих і поважати його.

Користуючись нагодою, ієрархи ПЦУ вкотре закликали керівництво МП в Україні до діалогу.

У церкві ВНУ молилися за студентів-філологів

У храмі Волинського національного університету ім. Лесі Українки служили подячний молебень до Дня слов'янської писемності і культури, який відзначають 24 травня.

За повідомленням у фейсбуці, на сторінці церкви Софії – Премудрості Божої (Луцьк, вул. Потапова, біля школи № 9 і лабораторного корпусу ВНУ), богослужіння в день рівноапостольних Кирила і Мефодія, учителів слов'янських, звершив капелан вишу і настоятель парафії протоієрей Віктор Пушко. У молитві взяли участь: ректор Анатолій Цьось, викладачі, студенти факультету філології та журналістики й інші миряни.

У слові панотець розповідав про значення слов'янської писемності, поштовх якій дали видатні просвітителі.

Вшанування пам'яті святих Божих угодників затвердив Священний синод 1863 р. з нагоди тисячоліття просвітлення слов'ян. Цей день є національним святом у кількох слов'янських країнах.

На богослужінні з нагоди дня ангела Предстоятеля

Митрополит Луцький і Волинський Михайл побував у столиці з нагоди вшанування церквою святих Епіфанія, єпископа Кіпрського – покровителя Митрополита Київського і всієї України Епіфанія.

Увечері 24 травня відслужили всенічну у Свято-Михайлівському Золотоверхому соборі, а 25 травня тут відбулися урочиста Божественна літургія та подячний молебень, які разом із Блаженнішим правили єпископат, представник Вселенської патріархії, інше духовенство.

Від імені Священного синоду, всіх ієрархів, панотців та мирян Предстоятеля Православної церкви України привітав секретар Синоду митрополит Вінницький і Барський Симеон.

Більше детально про все це – на сайті pomisna.info.

З ЦЕРКОВНОГО КАЛЕНДАРЯ

Восьмого серпня – неділя сьома після П'ятдесятниці

Цього дня у храмах читають Євангеліє про диво зцілення, яке сотворив Син Божий. В одному лише розділі Матфеєм описано кілька чудодійних справ на благо людей: зцілення від смерті дочки начальника, оздоровлення жінки від страшної недуги, повернення здоров'я розслабленому. Особлива увага приділена незрячим вірянам. «...За Ним слідом ішли двоє сліпих і кричали: помилуй нас, Ісусе, Сину Давидів! Коли ж Він увійшов у дім, сліпі приступили до Нього. І говорить їм Ісус: чи віруєте, що Я можу це зробити? Вони говорять Йому: так, Господи! Тоді він доторкнувся до очей їхніх і сказав: за вірою вашою нехай буде вам. І відкрилися очі їхні...» (Мф. 9:27–30).

Інокли, щоб відкрилися очі на справжнє диво, потрібно аж надто багато зусиль, аби просто його помітити. Повсякдення чи не на кожному кроці готує для нас диво, про яке ми не здогадуємось і не бачимо. Вважаємо це за щасливий збіг обставин чи просте везіння. А буває, що трапляється «не наш день» чи «щось пішло не так». Згадайте вислів Ісуса: «Чи віруєте, що Я можу це зробити?». А, як відомо, по вірі нашій буде нам і дано.

Символічно, що двоє незрячих, повіривши Спасителю, змогли бачити те, що раніше їм було недосяжне. «Краще один раз побачити, ніж сім разів почути» – гласить народна мудрість. Проте і тут бувають випадки, коли люди «мають вуха, та не чують». Наші будні насправді є великим святом, коли поруч із нами присутня велика віра в Господа, силою і мудрістю Якого ми завжди підтримані в житті.

Продовження історії зцілення відбувається у ще одному символічному образі. «Коли ж ті виходили, то привели до Нього чоловіка німого, біснуватого. І коли біса було вигнано, німий почав говорити. І народ, дивуючись, казав: ніколи не було такого в Ізраїлі!» (Мф. 9:32–33).

Звичайно, радість після чудодійного зцілення стала безмежною: Він сказав їм – «пильнуйте ж, щоб ніхто не довідався. Вони

ж, вийшовши, прославляли Його по всій землі тій» (Мф. 9:30–31).

Не такої подяки чекав від них Ісус. Глибока віра і покірність Його законам була б для Нього найбільш прийнятною. Христос не шукав відомості чи популярності в сучасному розумінні цього слова. Не домагався шанування сильних світу та аплодисментів юрби. Сліпі мали віру, але не мали послуху. Шукаючи для себе чуда, вони навіть не намагалися жити за словом Спасителя.

Минули тисячоліття, але й сьогодні частина людей шукає чуда, не бажаючи жити за Словом Божим. Інші, чуючи про чудеса, шукають причини, щоби не визнати Христа Богом і не змінювати власного життя... Багато людей уповає на щасливий випадок, удачу, везіння, фортуна, забуваючи істинну цінність людського щастя та величі, що твориться виключно з Божою поміччю.

Віталій КЛИМЧУК

Канцлер єпархії – на засіданні Синодальної комісії

26 травня в Києві відбулося чергове засідання Синодальної комісії з канонізації святих, у якому взяв участь протоієрей Микола Цап.

Зібрання очолив митрополит Вінницький і Барський Симеон. Комісія заслухала і прийняла для вивчення надані архієреями пропозиції щодо канонізації святих та розглянула низку робочих питань порядку денного.

Медичний капелан – у проєкті «Позитивна віра»

Протоієрей Назар Бабій, настоятель луцької Пантелеймонівської парафії при обласній клінічній лікарні, взяв участь у заході, що проходив у Львові 26–27 травня.

За повідомленням священика, програма, яку підготували благодійні організації «Елеос-Україна» і «100 % за життя», поєднувала навчання, тренінг та конференцію. Окрім теоретичних, були і практичні заняття, на яких вчилися відповідати на незручні запитання парафіян із протилежними поглядами.

Ішлося і про роль релігійних та пацієнтських організацій у профілактиці й боротьбі з епідемією ВІЛ/СНІД, про соціально значущі захворювання та інші. Зокрема, наголошували, що хворих із позитивним результатом (у тому числі з коронавірусом) потрібно всіляко підтримувати, а не звинувачувати.

Проєкт «Позитивна віра», в рамках якого відбувся зазначений захід у Львівській православної богословській академії, скеровано на подолання дискримінації людей із важкими недугами. По закінченні учасники – представники різних конфесій, релігійні новинарі – отримали сертифікати.

Капелана луцьких гвардійців відзначив Предстоятель церкви

Митрополит Київський і всієї України Епіфаній нагородив протоієрея Сергія Лівончука медаллю за жертвовність і любов до України.

На сторінці у фейсбуці Військової частини

Про це та багато іншого цікавого – у відео за посиланням: <https://youtu.be/NngcIKGvg34>.

Ушанували основоположника волинської цимбальної школи

У храмі Святителя Миколая Чудотворця в с. Жидичин Ківерецького деканату відслужили заупокійну літію по спочилому митцеві Роману Скірі.

Молитву очолив декан монастирів, намісник жидичинської Свято-Миколаївської обители архімандрит Константин (Марченко). Богослужіння провели 30 травня у рамках днів пам'яті цього засновника волинської цимбальної школи.

Роман Якович народився 13 квітня 1943 року в Жидичині у сім'ї патріотів-просвітан, а покинув цей світ 27 березня 2003-го.

У слові після служби о. Константин зазначив, що важливо пам'ятати діячів, які прославили рідний край. Адаже пам'ять дає можливість продовжувати їхню справу.

Юний паламар зареєстрував патент

Старший паламар Свято-Миколаївського храму однойменного монастиря в Жидичині Дмитро Скорубський одержав патент на переробку паперових відходів.

На фейсбук-сторінці обители опублікували відеоінтерв'ю, у якому випускник 11 класу розповів про своє захоплення природничими науками. У Дмитра виникла ідея, як переробити паперові відходи на рідкі шпалери. Він подав заявку від Луцького національного технічного університету і його патент зареєстрували.

Тож тепер Дмитро не лише паламар храму, а й власник технології, яка може вирішити ще одну екологічну проблему.

Відспівали ветерана Андрія Омельчука

У кафедральному соборі Святої Трійці духовенство молилося за спокій душі керівника відділу у Волинській області Міністерства у справах ветеранів України, колишнього заступника командира роти «Захід» батальйону територіальної оборони «Айдар» Андрія Омельчука.

2 червня чин похорону очолив головний військовий капелан Волині протоієрей Михайло Бучак у співслужінні побратимів-капеланів. Віддати шану загиблому також прийшли: представники міської й обласної влади, рідні та близькі воїна, бойові побратими, громадськість.

Похоронили ветерана на Алеї почесних поховань міського кладовища поблизу с. Гаразджа.

Духовенство єпархії – на святі гвардійців

3 червня священнослужителі долучилися до урочистостей з нагоди 27-ї річниці створення військової частини 1141 Національної гвардії України. Про це повідомив капелан частини протоієрей Сергій Лівончук.

Поздоровили захисників Батьківщини митрополит Луцький і Волинський Михайл, ректор Волинської православної богословської академії протоієрей Володимир Вакин, о. Сергій.

А перед цим, 28 травня, архіпастир привітав командира загону підполковника Василя Гуртовського із днем народження та оглянув хід будівництва храму Покрови Пресвятої Богородиці, що на території військової частини.

У соборі молилися за новинарів

Перед Днем журналіста в луцькому кафедральному соборі Святої Трійці традиційно відправили заупокійну літію по спочилих представниках цього фаху нашого краю і молебень за здоров'я живих.

Богослужіння очолив митрополит Луцький і Волинський Михайл 3 червня. У слові архіпастир зазначив, що хоча сьогодні наші уста закриті масками, проте руки майстрів «швидкого пера» вільні для написання правдивих матеріалів. Та нагадав, що журналістам Господь посилає дар слова, щоби вони завжди об'єктивно висвітлювали події.

ХРОНІКА

Продовження. Початок на с. 2

Із владику служили голова інформаційно-видавничого центру єпархії протоієрей Віталій Собко, інше духовенство.

Відбулося вручення нагород переможцям конкурсу православної журналістики (див. с. 12). Також високопреосвященний відзначив благословенною грамотою кореспондента «Волинської газети» Володимира Приходька.

До учасників свята звернувся голова обласної організації Національної спілки журналістів України Михайло Савчак, який відзначив ораторське мистецтво керуючого єпархії, назвавши це усною публіцистикою. Михайло Іванович вручив архієрею посвідчення члена НСЖУ.

Насамкінець усіх присутніх новинарів митрополит окропив освяченою водою.

У ВПБА проходила міжнародна конференція

Науковий захід «Церква Христова: місія, діалог традицій та виклики сьогодення» відбувся онлайн 3 червня у Волинській православної богословській академії. Про це повідомляє сайт vpba.edu.ua.

Розпочали з вітальних слів митрополита Луцького і Волинського Михайла та ректора протоієрея Володимира Вакіна. Владика зазначив, що сьогодні церква виробила правильну й непохитну думку у відстоюванні християнських інтересів, які для людей є засобом побожного, морального та аскетичного життя. Свободу, дану нам Господом, потрібно шанувати, як і саму людину. Нині багато доброго твориться на благо людини. Але це «добре» буває і проти неї, обмежуючи, в тому числі, свободу.

Сьогодні всі, продовжував архієпископ, чекають на позицію церкви: як християнам жити в нелегких умовах, не віддаляючись від храму, а навпаки, щоб завжди перебувати з Христом, приймаючи і споживаючи Його Тіло і Кров; як християнам поводитися в Божому домі та поза ним. На завершення владика побажав, щоб на всі питання знайшли відповіді.

Конференція складалася з пленарного та секційних засідань. Пленарне засідання відкрив її координатор проректор з наукової роботи ВПБА протоієрей Владислав Фульмес. Ведучий – викладач кафедри Священного Писання і богослів'я протоієрей Віктор Пушко. Із доповідями виступили: ректор Відкритого православного університету Святої Софії-Премудрості протоієрей Георгій Коваленко; провідний науковий співробітник Інституту філософії ім. Г. Сковороди НАН України, доктор філософських наук Павло Павленко; заслужений професор Університету Арістотеля (Салоніки, Греція) Петрос Вассіладіс.

Далі обговорення продовжувалися в секціях. У першій групі координували завідувач кафедри Священного Писання і богослів'я ВПБА протоієрей Микола Цап'юк, у другій – о. Віктор Пушко.

Розглянуто ряд актуальних питань: про капеланське і соціальне служіння, способи причастя, про коронавірус, інші. Матеріали напрацьовані увійдуть до колективної монографії серії «Українські богословські студії» і будуть опубліковані видавництвом «Дух і Літера». За словами о. Владислава, презентація відбудеться у новому навчальному році.

Душпастир побував на святі луцького вишу

В Академії рекреаційних технологій і права відзначили сьому річницю її заснування та день відкритих дверей. Участь у заході 4 червня взяв настоятель луцької парафії Святого Йоана Предтечі протоієрей Володимир Труш.

Отець Володимир привітав присутніх від імені митрополита Михайла із подією та побажав АРТІП подальшого розвитку.

Учасниками урочистостей були представники обласної, районної та міської влади, викладачі, студенти, майбутні вступники, батьки.

МИСТЕЦТВО ЛУЦЬКИЙ ЦЕРКОВНИЙ ХОР – ФІНАЛІСТ ПРОФЕСІЙНОГО КОНКУРСУ

Колектив «Credo» парафії Холмської ікони Богородиці ввійшов у фінал IX Всеукраїнського хорового конкурсу ім. Миколи Леонтовича.

Про це повідомила художній керівник Катерина Токало на сторінці «Сьогодні Credo» у фейсбуці 16 липня. Розповідаючи про подію інформаційній службі єпархії, регент емоційно не приховувала: «Важливість, актуальність, грандіозність цієї події в тому, що звичайний кліросний хор – фіналіст професійного конкурсу!»

Виступ відбувся в залі камерної та органної музики Рівненської обласної філармонії 12 червня. Луцькі співці виконали такі твори: «O magnum misterium» Томаса-Луїса де Вікторії, Хоровий концерт № 22 «Ти моя кріпость, Господи» Артемія Веделя, українську народну пісню «Гей у світлиці», традиційний спіричуел (духовна пісня афроамериканців) «Didn't My Lord Deliver Daniel?» в аранжуванні Мозеса Гогана.

Приватний вищий навчальний заклад «Академія рекреаційних технологій і права» розпочав діяльність 5 червня 2014 року.

Вихованці недільної школи побували в геріатричному пансіонаті

9 червня, в день віддання свята Пасхи, учні центру християнського виховання дітей і молоді відвідали Луцький геріатричний пансіонат із концертом.

За повідомленням на сторінці головної недільної школи єпархії в фейсбуці, програму склали невеличка вистава, пісні, оповіді про Великдень і про атрибути свята – писанку. Діти знову подарували радість Христового Воскресіння тим, хто тут перебуває постійно. Директор пансіонату Алла Гнатюк подякувала дітям, викладачам, батькам.

«Оранта» – учасниця арт-променаду

В обласному центрі знову реалізували проект «Так звучить Луцьк». Місто стало живою сценою для виконавців, а його архітектура – довершеними декораціями.

Серед численних учасників масштабної події, що органічно поєднувала історичну, культурну, мистецьку і просвітницьку складові, – архієрейський хор «Оранта» (керівник – заслужений діяч мистецтв України Василь Мойсіюк).

Як повідомив департамент культури Луцької міськради, у різних локаціях звучали зразки світової музики. Зокрема, біля Замкового монастиря, на вул. Кафедральній, 16 (колишня тюрма) в пам'ять про загиблих від НКВС прозвучали твори «Помишля день страшний» Олександра Архангельського та «Молитва до Святої Богородиці» Ганни Гаврилець. Поруч із баштою князів Чарторийських (вхід з вул. Драгоманова, 27-А) виконали кантату Віктора Тимошинського «Ой у Луцьку славний», а на площі перед замком Любарта – заспівали ораторію Карла Орфа.

Одне з основних завдань арт-променаду – презентація творчого потенціалу людей, які живуть у цьому місті.

Благословіння для консульства Литви в Луцьку

Почесне представництво Литовської Республіки відкрили в обласному центрі (вул. Словацького, 12) із молитвою.

За дорученням митрополита Луцького

У творчому змаганні взяли участь мішані академічні хорові капели, камерні хори, жіночі та чоловічі академічні хорові колективи з різних регіонів країни. Прослуховування й оцінювання здійснювало журі у складі провідних хорових диригентів і композиторів України.

Цей конкурс – найпрестижніше творче змагання хорових колективів країни – розпочав свою історію

в 1988 році. Його мета – сприяти розвитку хорового мистецтва, продовжувати і збагачувати традиції української музично-хорової культури, підносити її значення в духовному житті суспільства, ініціювати створення додаткового простору можливостей для молодих співаків і диригентів України. Головні засновники й організатори – Міністерство культури, Національна всеукраїнська музична спілка та Хорове товариство імені Миколи Леонтовича.

Ольга ВЕРЕМЧУК,
Оксана КАРНКОВСЬКА, Ілля САЙ

і Волинського Михайла 11 червня на відкритті нової дипломатичної установи побував староста кафедрального собору Святої Трійці протоієрей Володимир Подолець, який помолвився за початок доброго діла. Душпастир передав вітання від керуючого єпархії і подарував ікону святих Іоанна Чудотворця – покровителя міста.

У заході взяли участь віцепікер сейму Литовської Республіки Паулюс Саударгас, Надзвичайний і Повноважний посол Литовської Республіки в Україні Вальдемарас Сарапінас, Генеральний консул Республіки Польща в Луцьку Славомір Місяк, Генеральний консул Чеської Республіки у Львові Павел Пешек, народні депутати України, керівники області й міста.

Почесним консулом Литовської Республіки в Луцьку став бізнесмен, колишній депутат Верховної Ради Сергій Мартиняк.

У недільних школах єпархії завершився навчальний рік

Церковні навчальні заклади провели підсумкові заняття й повідомили про це на своїх сторінках у фейсбуці.

Зокрема, у центрі християнського виховання дітей і молоді учні на останньому перед літніми канікулами уроці говорили, що їм «подобається дізнаватися нові знання про Бога, як потрібно себе поводити в храмі та поза храмом, виступати на сцені перед своїми батьками та друзями». Після молитви директор головної недільної школи єпархії диякон Петро Лисенко побажав їм провести канікули з користю для душі та без шкоди для здоров'я. Потім вихованці пригощалися солодощами.

А в недільній школі «Промінчик» Жидичинського чоловічого монастиря Святителя Миколая Чудотворця ієромонах цієї обителі Єфрем (Збирун) відслужив спочатку подячний молебен. Описав відбувся квест, де діти за допомогою мапи знаходили відповідні підказки. Головний сюрприз їх очікував у трапезній – солодкий стіл. Панотець окропив вихованців освяченою водою і виголосив напутнє слово.

Такі уроки проходили і в інших недільних школах єпархії.

Ігумен відвідав польську виставку

Намісник Хрестовоздвиженського монастиря в Луцьку ігумен Никодим (Смілий) 16 травня взяв участь у відкритті пленарної

експозиції «Конституція 3 Травня. Історія та традиції».

Душпастир виголосив слово, передавши вітання митрополита Луцького і Волинського Михайла, згадав про спільну історію сусідніх держав.

Виставка відбулася на території адміністрації Державного історико-культурного заповідника «Старий Луцьк» із нагоди 230-ї річниці прийняття Основного Закону Польщі. Захід, який мав відбутися у травні, але у зв'язку з пандемією був перенесений, проходив під патронатом віцемаршала Сейму Республіки Польща Малгожати Госевської.

Привітали медиків із професійним святом

Напередодні Дня медичного працівника духовенство висловило подяку «людям у білих халатах».

У Луцьку, зокрема, в урочистостях з нагоди свята 17 червня в Палаці культури міста взяв участь староста кафедрального собору Святої Трійці протоієрей Володимир Подолець. Душпастир передав благословіння митрополита Михайла й побажав лікарям здоров'я, успіху та процвітання.

Судова перемога парафії в Шеплі

Луцький міськрайонний суд відмовився задовольнити вимогу священника Московського патріархату, який раніше був настоятелем храму в с. Шепель Луцького районного деканату.

За повідомленням теперішнього очільника парафії протоієрея Віктора Липчика, 15 липня суд розглядав позов щодо скасування нових реєстрації та статуту релігійної громади.

Душпастир і парафіяни задоволені цим рішенням, тож 18 липня, в неділю, після Божественної літургії в церкві Успіння Пресвятої Богородиці правили подячний молебен.

Нагадаємо, два роки тому громада вирішила вийти з юрисдикції Московського патріархату і возз'єднатися з Православною церквою України. Але тодішній настоятель о. Микола Ілляк не підтримав цього почину.

Віряни влаштували збори, зібрали підписи та звернулися до Управління Волинської єпархії ПЦУ з проханням прийняти їх. Священник подав до суду позов щодо скасування нових реєстрацій і статуту, визнання неправомірними рішення зборів та інших інстанцій, які видавали документи про реєстрацію і стосовно діяльності парафії під нашою юрисдикцією.

Також колишній настоятель подав ще один позов щодо церковного будинку, бажаючи забрати його собі. Ця судова справа ще триває. Сторона позивача постійно знаходить способи, аби затягнути процес.

19 червня цього року громада провела збори-мітинг, аби захистити свої права та надати розголосу судовій тяганині заради суспільної підтримки.

Проповідь архієрея: душа пуста не буває

20 червня, в День Святої Трійці, П'ятдесятниці, митрополит Луцький і Волинський Михайл, завершуючи Божественну літургію в кафедральному Троїцькому соборі, звернувся до вірних із казанням.

Привітавши парафіян з храмовим святом, архієпископ наголосив на важливості стягання Святого Духа постійно. Не варто відкидати дари Духа, наголошує митрополит. Адже якщо ми не наповнимо нашу душу тим, що дає Господь, то вона наповниться іншим.

«Душа пуста не буває», – переконує керуючий єпархією. Тому потрібно постійно ходити до храму та брати участь у таїнствах, аби нічого поганого не потрапило до вашого серця. Архієрей побажав щиро наповнювати свою душу дарами Святого Духа.

Після відправи високопреосвященний на площі перед собором освятив квіти та зелень, які принесли вірні.

Продовження на с. 4

ХРОНІКА

Продовження. Початок на с. 2-3

Ощів: відновлено пам'ятник засновникам церкви

На території храму Воздвиження хреста Господнього в цьому селі освятили новий пам'ятний знак першим фундаторам місцевого Божого дому дворянам Сурменевим. Про це йдеться у статті «Горохівського вісника».

Освятити монумент, який встановлено за кошти парафіян, настоятель громади священик Тарас Сидорук 20 червня.

Раніше на цьому місці був склеп сім'ї Сурменевих. Саме їм ще до Першої світової війни належало село. Стараннями поміщиків відбувалося будівництво кам'яного Богоявленського храму в Ощеві. Під час Брусиловського прориву в нього попав снаряд і розбив вітарну частину.

Після війни парафіяни своїми силами змогли звести лише дерев'яну церкву неподалік. Її освятили на честь Воздвиження хреста Господнього. Храм діяв до 60-х років, після чого радянська влада закрила його.

Протягом усього цього часу фундамент і частина стін кам'яної церкви все ще стояли. Тоді «совети» зробили там склад. Лише у 1989 р. місцеві активісти вирішили відновити діяльність храму. І на руїнах колишньої кам'яної церкви замість складу розпочали відбудовувати Божий дім. Не забули й за склеп поміщиків: він теж зазнав грабунку і руйнації, тому на початку 90-х тут установили надгробок. Проте з часом він почав руйнуватися, тож парафіяни вирішили вшанувати фундаторів храму й відновити місце їх останнього спочинку.

Луцькі декани зустрілися з місцевою владою

Голова Луцької РДА Володимир Кець 23 червня провів зустріч із десятима благочинними колишніх Горохівського, Ківерцівського, Луцького, Маневецького та Рожищанського районів.

Учасники обговорили ряд важливих питань щодо співпраці церкви і держави в новому Луцькому районі, а також відзначення 25-ї річниці Конституції України та 30-ї річниці незалежності України, участь молоді в релігійному житті громади, ідейно-патріотичне виховання через церковно-релігійні заходи, проблему наркоманії, дотримання карантинних обмежень, пов'язаних із поширенням ковід-19, під час богослужінь у храмах району тощо.

Горохівський благочинний протоієрей Андрій Сидор повідомив інформаційній службі єпархії, що це була перша зустріч у такому форматі, вона відбулася з благословіння високопреосвященного Михаїла. Надалі планується продовжити спілкування влади району та духовенства.

Владика освятив 18 швидких

Митрополит Луцький і Волинський Михаїл взяв участь в урочистій передачі спецавтомобілів пунктам екстреної медичної допомоги.

Під час заходу 25 червня архієпископ освятив транспорт і побажав усім присутнім міцного здоров'я.

В урочистостях також взяли участь староста кафедрального собору Святої Трійці протоієрей Володимир Подолець, інше духовенство, представники влади і громадськості, працівники Волинського обласного центру екстреної медичної допомоги та медицини катастроф.

25-річчя Основного Закону

З нагоди ювілею прийняття Конституції України відбулися святкові заходи, у яких взяло участь духовенство єпархії.

Митрополит Луцький і Волинський Михаїл привітав українців із цим святом та зазначив, що християнин завжди живе в межах закону: закону совісті, правди і любові. Саме такими були перші настанови, за якими жило людство. Тому сьогодні, святкуючи річницю Конституції, українці повинні пам'ятати, що і християнин, і громадянин живе, дотримуючись букви закону.

Архієпископ, згадавши минуле, переко-

ТОЧКА ЗОРУ

РОЗЧАВІМО ГАДИНУ!

За часи незалежності сучасної України в народі, серед простих людей, та й у суспільстві в цілому, виникло багато питань, на які неможливо дати простих і однозначних відповідей. Чому продовжується спад економіки, і Україна, така потенційно багата, залишається серед найбідніших країн Європи? Чому досі не ведеться реальна боротьба з корупцією, незважаючи на численні спеціальні та спеціалізовані антикорупційні державні органи?

Таких і подібних питань можна ставити десятки, не знаходячи конкретних відповідей. Можливо, їх треба шукати не в матеріальній, а духовній сфері? Спробуємо розібратися.

Будь-яка Церква намагається не стояти осторонь суспільних процесів, займаючи ту чи ту активну позицію. Часто її представники виступають з тими чи іншими молитовними починами. Так, наші духовні провідники моляться і закликають своїх чад робити те ж саме за мир у нашій державі, за перемогу над цією жахливою хворобою. І, безперечно,

наші спільні та щирі благання, подячні молитви, молитви покаяння раніше чи пізніше не можуть не бути почуті Отцем Небесним, Творцем неба і землі.

Тому, можливо, слід розширити діапазон наших спільних молитов. Не треба надіятися, що прийде якийсь Ющенко чи Зеленський і зразу одним розчерком пера все вирішить і все для нас і за нас зробить. Адже для чого тоді існує Бог? Звичайно, Він любить у першу чергу тих, хто покладає надію не на якусь, хай навіть найвидатнішу, людину, а тільки на Нього (див. Пс. 90).

Тому треба звертатись до Господа з усіма проблемами, як особистими, так і суспільними. Бо тільки Він один реально може змінити цей світ. Нехай нарешті наше громадянське суспільство на чолі з духовними провідниками та лідерами почне молитися і за викорінення корупції в нашій країні, і за здійснення нашої єдиної національної ідеї – «Бог і Україна», і змінення нашої ментальності в сторону чесності, порядності, щирості усіх верств незалежно від статусу, матеріального та соціального становища. Виступімо ж єдиним духовно-національним монолітом, який вороги нації, нашого народу, шахраї та злодії не зможуть знищити.

Якщо Церква уміє руки від такої важливої проблеми як боротьба з корупцією, то чи не прийде Христос знову йти страждати за грішників, котрі протягом тридцяти років грабують нашу державу на всіх щаблях і всіх рівнях? Адже всі наші страждання та кари Божі є наслідками корупції, що поглинула та потопила всі наші надії на справедливість, розтоптала священні ідеали у наших серцях. Поки є час, потрібно безпосередньо Церкві втрутитись у цю боротьбу. Бо навіщо тоді Церква, яка не помічає головної нашої проблеми та головного нашого гріха, що є наслідком нашої безбожності й відсутності страху Божого? Без Церкви ми ніколи не здолаємо цю гідру.

Протоієрей Леонтій ТОЦЬКИЙ

БЛАГОДІЙНІСТЬ

ЗАПОЧАТКОВАНО АКЦІЮ ДОБРА

Доброчинний проект для нужденних організували в луцькому храмі Холмської ікони Богоматері, повідомлено 3 липня на сторінці парафії у фейсбуці.

Як розповів декан обласного центру і настоятель цієї громади протоієрей Михайло Онищук, у церкві (просп. Волі, 24) облаштовано приміщення, куди можна принести одяг, взуття, інші предмети побуту й звідки потребуючі можуть узяти їх безкоштовно, подякувавши Богові.

«Наша місія дуже маленька, – каже о. Михайло. – Ми є точкою з'єднання двох людей: того, в кого є що віддати, і того, кому бракує необхідного». Тож душпастир запрошує всіх, хто хоче поділитися і хто бажає отримати.

Оксана КАРНКОВСЬКА

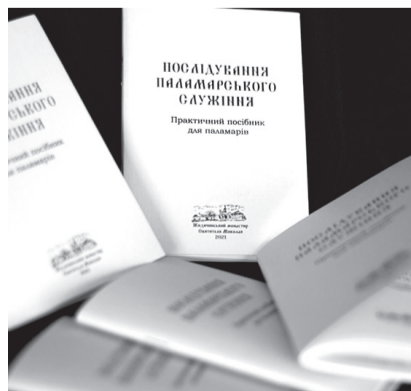
РАДИМО ПРИДБАТИ

ВИДАНО КНИГУ ДЛЯ ПАЛАМАРІВ

У Свято-Миколаївському чоловічому монастирі, що в с. Жидичин, побачив світ практичний посібник «Послідування паламарського служіння».

Він призначений насамперед для початківців. У доступній формі докладно пояснюються всі дії цих церковнослужителів під час всенічного бдіння (вечірня, літня, рання, поліелей, канон), літургії ієрейським чином, архієрейської літургії та літургії Ранішосвячених Дарів.

Переклад з російської мови здійснив випускник 11 класу, старший паламар обителі Дмитро Скорубський.

Замовити посібник можна, написавши у приватні повідомлення фейсбук-групи «Чернецтво Волині»: [facebook.com/chernectvo.volyni/posts/4154748451230057](https://www.facebook.com/chernectvo.volyni/posts/4154748451230057).

нуже, що наші предки завжди жили згідно з правилами: від скрижалей із Десятьма заповідями і до Конституції Пилипа Орлика, у якій в першій статті йшлося про віру. Тож сьогодні ми не повинні порушувати цю традицію, повинні жити праведно, згідно із законом Божим та державним, закликає владака Михаїл.

У святкуванні, що відбулося 28 червня у Волинському академічному облмуздрамтеатрі, взяв участь клірик нижнього храму кафедрального собору Святої Трійці ієромонах Димитрій (Франків).

Раків-Ліс: біла церква майорить знамено

До 25-ї річниці Конституції України на подвір'ї храму Благовіщення Пресвятої Богородиці у цьому селі Камінь-Каширського деканату 28 червня встановили флагшток і підняли Державний Прапор.

Перед урочистостями декан округи й настоятель парафії протоієрей Микола Смолярчук відправив молебень та освятив цей стяг.

У заході взяли участь голова райради Віктор Сус, староста села Інна Півень, місцеві мешканці.

Божий дім у цьому селі освячено ще в 1914 р. Із XVIII ст. тут існувала інша церква, але в 1898-му згоріла, тому стараннями парафіян зведено нову. За радянських часів храм було закрито, проте жителі не дали зробити з нього склад, як по інших селах. Відновила діяльність святиня в 1983 році. У 2019-му парафія разом із настоятелем вийшла з юрисдикції Московського патріархату й возз'єдналася з Православною церквою України. І в тому ж році відзначила 105-ту річницю з дня освячення.

Духовенство єпархії вітало випускників

З нагоди завершення навчання у загальноосвітніх закладах у деканатах єпархії відбулися подячні молебні й заходи для випускників, учителів та батьків.

Зокрема, молилися в кафедральному соборі Святої Трійці. Відправив молебні віцеканцлер та старший капелан єпархії протоієрей Олександр Безкоровайний. Під час одного з них душпастир, привітавши випускників, побажав їм не зупинятися на шляху зростання, здобуття нових знань, а йти далі, сміливо долаючи труднощі в дорослому житті, аби Господь дарував їм найкраще, а вони примножили свої таланти.

Священнослужителі привітали поліцейських

З нагоди шостої річниці створення Національної поліції відбулися урочисті заходи, у яких взяв участь митрополит Луцький і Волинський Михаїл. Архієрей подякував поліцейським за роботу та побажав подальшого розвитку.

Привітали їх зі святом також віцеканцлер та старший капелан єпархії протоієрей Олександр Безкоровайний, капелан поліцейських священник Сергій Лівончук.

Захід відбувся 2 липня в Головному управлінні Національної поліції у Волинській області.

Духовенство поздоровило ЛНТУ із 55-річчям

Митрополит Михаїл 2 липня взяв участь в урочистостях з нагоди чергової річниці заснування Луцького національного технічного університету.

Архієпископ привітав колектив із ювілеєм та поспілкувався з ректором Іриною Вахович і представниками влади. Владика супроводжував капелан цього вишу протоієрей Корнелій Хрущ.

Навчальний заклад створено 1966 р. як відділення загальнотехнічного факультету Київського автомобільно-дорожнього інституту (КАДІ). У 1968 р. реорганізовано у загальнотехнічний факультет. З 1975 р. – це вже Луцький філіал Львівського політехнічного інституту, а 1991 р. створено самостійний вищий навчальний заклад – Луцький індустріальний інститут. У 1997 р. виш отримав статус технічного, найвищий рівень акредитації, а також нову назву: Луцький державний технічний університет, у 2008-му додалося звання національного.

Закінчення на с. 5

ХРОНІКА

Закінчення. Початок на с. 2-4

Священник відкрив свій нотний архів

Протоієрей Віталій Собко виставляє у вільний доступ ноти творів, до яких він спричинився як композитор або музичний редактор.

За повідомленням душпастиря у фейсбучі 3 липня, десятки робіт, створених після 1995 р., розміщено на гуглдіску. Це обробки колядок, щедрівок для чоловічого квартету (хору) та інші церковні пісенспіви. З часом архів збільшуватиметься.

Понад 25 років о. Віталій служить у луцькому кафедральному соборі Святої Трійці, виконував або продовжує виконувати різні обов'язки на духовній ниві. Зокрема, є головою інформаційно-видавничого центру єпархії. А в молодих роках багато займався музикою, закінчив Вищий державний музичний інститут ім. Миколи Лисенка у Львові (консерваторія) за спеціальністю «Композиція».

Одержати доступ до нотного архіву можна, зголосившись через сторінку священника: [facebook.com/v.sobko/](https://www.facebook.com/v.sobko/).

Владика Михайл відвідав Манявський монастир

Митрополит Луцький і Волинський взяв участь у святковому богослужінні в Манявському чоловічому монастирі з нагоди вшанування преподобних Іова та Феодосія Манявських.

На запрошення митрополита Івано-Франківського і Галицького Іоасафа наш архієрей разом із іншим численним духовенством 7 липня молився за Божественною літургією, яку очолив Митрополит Київський і всієї України Епіфаній.

Більше інформації про подію – на сайті promisna.info.

У Стиру освячено воду

7 липня, в день Різдва чесного славного пророка, предтечі та хрестителя Господнього Йоана, після літургії відбулася хресна хода від кафедрального собору Святої Трійці до узбережжя річки Стир у Центральному парку ім. Лесі Українки. Чин освячення води очолив декан головного храму єпархії протоієрей Микола Нецькар.

Освячували воду з обох берегів. З боку Рованців до богослужіння долучилася громада Великомученика цілителя Пантелеймона цього села на чолі з настоятелем протоієреєм Сергієм Коцем.

У Луцьку буде пам'ятний знак «Десять Божих Заповідей»?

Протоієрей Петро Стеблина, настоятель парафії Святителя Феодосія Чернігівського в обласному центрі, взяв участь у черговому засіданні Луцької ради церков.

Зібравшись у міськраді 8 липня, представники релігійних організацій спільно з міським головою Ігорем Поліщуком обговорили проведення Третього молитовного сніданку Волині на початку вересня. Домовлено, що кошти збиратимуть на потреби обласного територіального медичного об'єднання захисту материнства і дитинства.

За повідомленням сайту lutskrada.gov.ua, ідею спорудження в Луцьку пам'ятного знака «Десять Божих Заповідей» виношували давно, розроблено й макет скульптури, тож настав час знайти відповідне місце для встановлення.

Подібні монументи вже прикрашають міста Володимир-Волинський і Камінь-Каширський.

Уцілий учасник бою під Крутами став... священником

Газета «Волинь» (volyn.com.ua) 10 липня опублікувала статтю про видатного волинця Гната Мартинюка. Журналіст Сергій Научук, який зацікавився крутянцем, зібрав матеріали із фондів Державного архіву Волинської області.

Народився Гнат 1897 р. в с. Годовичі нинішнього Ковельського р-ну. Був хо-

ПАЛОМНИЦТВО

ПРОЩА ДО СВЯТИНЬ КОНСТАНТИНОПОЛЬСЬКОЇ ЦЕРКВИ

Митрополит Луцький і Волинський Михайл разом із п'ятдесятьма прочанами побував у Туреччині з нагоди дня тезоіменитства Вселенського Патріарха Варфоломія. Поїздка відбулася 6–10 червня на запрошення Його Всесвятості та з благословіння Митрополита Київського і всієї України Епіфанія.

За повідомленням керівника паломницького центру єпархії «Україна» Лариси Савчук, 6 червня, у неділю про сліпого, високопреосвященний очолив Божественну літургію в храмі Святителя Миколая Чудотворця у Стамбулі. Учасниками відправи, зокрема, були: намісник луцького братського чоловічого монастиря Воздвиження хреста Гос-

поднього ігумен Никодим (Смілий), посол України в Туреччині Андрій Сибіга, генеральний консул Олександр Гаман. Увечері архіпастир відбув на острів Імброс, на якому перебував до 9 червня.

8 червня митрополит Михайл зустрівся з Патріархом Варфоломієм у його рідному селі на цьому острові. Вони обмінялися подарунками. Увечері в кафедральному соборі наш архієрей правив літію, привітав місцевого митрополита із днем святителя Кирила Олександрійського та днем ангела й подарував йому панагію. 9 червня в цьому Божому домі взяв участь у літургії з тієї ж нагоди.

10 червня, перед днем апостола Варфоломія, покровителя Його Всесвятості, владика Михайл був учасником вечірнього богослужіння в монастирському храмі «Живоносне Джерело» у Стамбулі, що поряд із могилами останніх Вселенських Патріархів. Відправу очолив Всесвятіший Варфоломій. Після служби наш архіпастир привітав його і вручив ікону Волинської Богоматері.

Богомольці мали змогу поспілкуватися з Першоієрархом, отримали його благословення та подарунки. Він запросив волинців відвідати й інші християнські святині Константинополя.

Окрім цього, прочани побували на Принцевих островах у Мармуровому морі: в древньому православному монастирі Георгія Кудунського та школі, в якій навчався нинішній Вселенський Патріарх.

Оксана КАРНКОВСЬКА

ПАЛОМНИЦТВО ДО ДЖЕРЕЛА В КУЛИКОВИЧАХ

13 липня, в день, коли вшануємо Волинську ікону Божої Матері, парафія Святителя Миколая Чудотворця в Колках Маневецького деканату провели пішу прощу в с. Куликовичі, до джерела на честь цього образу.

Ходу очолив декан і настоятель цієї громади протоієрей Андрій Закидальський. До богомольців долучилися місцеві священники з парафіянами та душпастир із Рівненської єпархії.

Дорогою прочани читали ранні молитви, акафіст Пресвятій Богородиці, молилися за всіх жителів древнього Романова (історична назва Колок). Біля джерела в каплиці Волинської ікони Богоматері душпастир відслужили Божественну літургію.

Цього року в прощі взяло участь близько вісімдесяти мирян. Як розповів о. Андрій інформаційній службі єпархії, таке богомилля влаштовується його парафією вже всьоме – як випробування духовних і фізичних сил та своєрідна перемога над собою.

Ілля САЙ

рунжим Армії УНР. 1918-го – учасник бою під Крутами у складі Першої української військової школи ім. Б. Хмельницького. Повернувся в рідне село 1922-го і працював викладачем української мови. Заснував український хор ім. Кирила Стеценка, очолював місцеву «Просвіту» та організував драматичний гурток.

У травні 1941 р. висвячений на пресвітера і направлений до с. Великий Порськ, до біля селища Голоби. «Там служив українською мовою, на царських вратах був різьблений тризуб», – згадував Дмитро Омелянюк про свого дядька. Люди пам'ятали, що Божий дім був оздоблений національними жовто-блакитними кольорами із безліччю вишитих рушників і хоругв.

Публікацію про о. Гната Мартинюка, який загинув від пострілу комуніста-однофамільця 9 березня 1943 року, можна прочитати на сайті pravoslavivolyni.org.ua, у розділі «Статті».

У Промені освятили відновлену могилу загиблих у Другій світовій

Протоієрей Володимир Дрозд, настоятель парафії Архистратига Михаїла цього села Луцького районного деканату, освятив місце упокоєння шістьох односельчан та відслужив заупокійну літію.

Богослужіння відбулося 11 липня, в 3-тю неділю після П'ятдесятниці, після служби Божої. На цвинтар до могили односельців, що загинули 1943 р. під час каральної операції гітлерівців у сусідньому с. Вербаїв, прийшли хресною ходою.

За повідомленням душпастиря, дослідженням історії села, зокрема, про загибель місцевих мешканців під час Другої світової війни, впродовж багатьох років займалися односельчани: колишній голова райдержадміністрації Володимир Демчук, викладач історії Олена Дармовіс, завідувач бібліотек Галина Патута і Лілія Кальчик із Коршовця. Їх стараннями видано книгу «Земля моїх батьків».

Під час каральної операції с. Вербаїв було спалене майже дотла. Нацисти знищили близько дев'яносто людей із цього та з навколишніх сіл. Коли німці поїхали і все вщухло, люди почали шукати своїх рідних за залишками одягу. Останки спалених живцем шістьох уродженців Пілганова (історична назва Променя), серед яких трирічна дитина, поховали на старому цвинтарі їхнього рідного села в спільній могилі. Вона тоді вважалася безіменною.

На місце захоронення загиблих спочатку вказували свідки трагедії, зокрема, внучка одного вбитого, яка пам'ятає розповіді родичів. Потім пошукова група працювала в обласному архіві. За записами актів громадянського стану вдалося відновити імена та прізвища.

Тож тепер родичі упорядкували могилу, поставили нового хреста. Допомогали односельці, а фінансово підтримав Володимир Демчук.

У Жуківцях парафію привітали з ювілеєм

З нагоди 30-ліття відновлення громади Преображення Господнього в цьому селі Горохівського деканату 20 липня правили Божественну літургію. Її очолив благочинний протоієрей Андрій Сидор у співслужінні місцевого духовенства.

За повідомленням настоятеля священника Павла Борунова, Божий дім зведено 1873 р. У 1922–1923 рр. церква була позначена на військовій топографічній мапі. Вона мала прибудовану дзвіницю. 1958-го селом пронісся смерч, який зруйнував дзвіницю і центральний купол. Після цього всю церковну утвар та іконостас перенесли в сусіднє село Садів, а приміщення використовували як хімсклад і млин.

У 1991 р. храм відновлено. А 2019-го громада вирішила змінити юрисдикцію, воз'єднавшись із Православною церквою України.

Щороку в день відновлення храму жуківчани святкують день села.

Інформаційна служба єпархії

СВЯТИНІ ВОЛИНИ

ВЛАДИКА ВІДВІДАВ ПАРАФІЮ І ЛІКАРНЮ В КОВЕЛІ

Митрополит Михаїл уперше очолив Божественну літургію в ковельському храмі Преображення Господнього та побував у місцевому медзакладі.

Разом із високопреосвященним 23 травня у церкві служили: старший декан протоієрей Іван Бонис, благочинний Благовіщенського округу протоієрей Василь Мичко, священник Василь Скулинець і настоятель цієї громади протоієрей Ростислав Дідух.

У проповіді архієрей зазначив: завдяки Воскресінню Христовому радість спасіння людей здійснилася, бо

«Христос воскрес із мертвих, смертю смерть подолав і тим, що в гробах, життя дарував». Чому ж наголошуємо на «смерті»? У земному розумінні нас лякає розлука з людиною, яка недавно була живою. Але в розумінні релігії людина не зникає, це лише перехід з одного виміру до іншого. І ми відчуваємо зв'язок із нашими спочилими родичами через любов до них та віримо, що вони з нами поруч. Адже Бог – любов. Через любов до Бога, через Божу любов ми не сумуємо, а вже радіємо. Навіть у заупокійній молитві «Вічна пам'ять» про це співають. Коли хтось відходить, це не кінець, а лише

продовження. На завершення керуючий єпархією побажав любити себе й ближніх і щоб Божественна любов була з усіма постійно.

Церковними відзнаками владика нагородив активних парафіян, черговою священниціою – отця Василя Скулинця.

Опісля архіпастир із духовенством відвідав Ковельське міськрайонне територіальне медичне об'єднання, освятив кабінет його генерального директора Валентина Вітра й оглянув приймальне відділення.

Оксана КАРНКОВСЬКА

ПРЕСТОЛЬНЕ СВЯТО КАФЕДРАЛЬНОГО СОБОРУ

21 червня Божественну літургію з нагоди празника головного храму єпархії очолив митрополит Луцький і Волинський Михаїл.

Із його високопреосвященством служили: архієпископ Рівненський і Острозький Іларіон, єпископ Кропивницький і Голованівський Марк, канцлер єпархії протоієрей Микола Цап, декан собору протоієрей Микола Нецькар, ректор Волинської православної богословської академії протоієрей Володимир Вакін, декани єпархії та інші священнослужителі. Співав архієрейський хор «Оранта» (головний регент – заслужений діяч мистецтв Василь Мойсіюк).

У вітальному слові владика Михаїл підкреслив важливість і цінність спільної молитви тих, хто збирається в душі Божої любові. Адже саме вона об'єднує людей і є джерелом великої радості.

Високопреосвященний подякував архієреям і всім іншим учасникам богослужіння за те, що долучилися до святкової відправи в головному храмі Волинської єпархії в пам'ять про сходження Святого Духа в день П'ятдесятниці. Архіпастир підкреслив: Його

благодать і дари вірні з вірою приймають щодня й нині.

На завершення керуючий єпархією закликав усіх продовжити багато трудитися, аби в Україні православні долали розділення, єдналися в єдину помісну церкву, щоби вона постала в майбутньому як Київський Патріархат.

Волинян привітали з празником владика Іларіон та Марк. До речі, керуючий Кропивницькою єпархією закінчив духовну семінарію в Луцьку й був першим намісником відродженого монастиря Святителя Миколая Чудотворця в с. Жидичин, що в Ківерецькому деканаті.

Службу транслював суспільний мовник «UA: Волинь», коментував викладач ВПБА кандидат філософських наук Ігор Сацник.

Напередодні свята, у суботу 19 червня, митрополит Михаїл очолював всенічну в кафедральному соборі Святої Трійці, у день П'ятдесятниці 20 червня – літургію, виголошував проповідь та освятив зілля на площі перед храмом.

**Прот. Віталій СОБКО,
Ольга ВЕРЕМЧУК**

СВЯТИНІ ВОЛИНИ

ЗАКЛАДЕНО КАПСУЛУ МАЙБУТНЬОГО ХРАМУ

Митрополит Михаїл відправив чин закладання капсули у фундамент нової церкви Йоана Предтечі (Луцьк, вул. Гордіюк, 1-Ж, район Гуца).

Перед цим архієрей очолив у тимчасовому Божому домі Божественну літургію. Разом із високопреосвященним 11 липня, у 3-тій неділі після П'ятдесятниці, провели: луцький миський декан протоієрей Михайло Онищук, настоятель парафії протоієрей Володимир Труш, інше місцеве духовенство.

На завершення богослужіння нагороджено жертводавців церковними відзнаками, інших активних парафіян – архієрейськими благословенними грамотами.

Започаткували спорудження храму на цьому місці 14 липня 2013 р. Тоді з благословіння владика Михаїла канцлер епархії протоієрей Микола Цап відправив чин заснування церкви та поставлення хреста. Наступного року, 11 вересня 2014-го, архіпастир освятив каплицю, збудовану на честь Йоана Предтечі. Тут і проводять богослужіння, поки буде зведено Божий дім.

Оксана КАРНКОВСЬКА

ЗВ'ЯЗОК ЧАСІВ

тимчасовому земному світі, переконає керуючий епархією. Із високопреосвященним служили горохівський декан протоієрей Андрій Сидор, настоятель парафії свято-Георгіївського чоловічого монастиря с. Пляшева Рівненської епархії архімандрит Софроній, інше місцеве духовенство.

цевого значення, один із найбільших храмів Волині (трирівневий), має велику, насичену подіями історію. Розпочали спорудження в 1910 р. Перший камінь у будівництво заклад архієпископ Волинський Антоній (Храповицький). Цей Божий дім громада хотіла присвятити загиблим під Берестечком козакам, тож до

ПАМ'ЯТАЮЧИ БЕРЕСТЕЦЬКУ ТРАГЕДІЮ

З нагоди 370-річчя битви під Берестечком митрополит Луцький і Волинський Михаїл 27 червня відвідав це місто Горохівського деканату.

Архіпастир освятив нижній храм на честь Усіх волинських святих та очолив Божественну літургію.

У слові владика нагадав на важливості поєднання з Богом. Пригадуючи події, які сталися під Берестечком, зазначив, що козаки вмирали за свою свободу, бо вірили, що потім існує життя вічне. Коли ми віримо, що потім зможемо отримати винагороду, то з'являється сенс щось творити в цьому

Після Богослужіння архієрей взяв участь у пам'ятних заходах: відправив панахиду по загиблих українських вояках на площі міста, відвідав краєзнавчий музей Берестечка, де знаходиться виставка, присвячена цим подіям. Окрім того, в експозиції музею представлено й історію Свято-Троїцького собору. Експонати для неї надали із храму, де вони постійно зберігаються.

Свято-Троїцький собор – пам'ятка архітектури міс-

зведення долучилися ледь не всі православні жителі міста.

Під час Першої світової війни недобудовану споруду частково розібрали. Тільки 1927 р. відбулось освячення нижнього храму. Потім польська влада заборонила зводити верхній ярус, адже тоді собор перевищував би місцевий костел Святої Трійці, на одній зі стін якого, за переказами, була намальована сцена перемоги польської армії над козацьким військом під Берестечком. Тож збудували тільки нижню й основну частину святині.

За «совєтів» приміщення храму використовувалося як склад. За незалежності собор почав відроджуватися. До його сторіччя провели реконструкцію, накрили, поставлено три мідні куполи з позолоченими хрестами. Але потрудитися ще слід багато, бо не завершено верхній ярус. Оскільки собор вивершується понад 100 років, він зазнав певної видозміни. Спочатку планувався з одним куполом, пізніше спорудили п'ять.

Святиню проектували на взірць Володимирського собору Києва. Архітектор Володимир Ніколаєв.

ЗВ'ЯЗОК ЧАСІВ

ПАМ'ЯТАЮЧИ БЕРЕСТЕЦЬКУ ТРАГЕДІЮ

Закінчення. Початок на с. 7

Два дні перед тим у цьому місті відбулася наукова конференція «Битва під Берестечком 1651 року та виклики сьогодення». Розпочали захід із молитви у соборі Святої Трійці, яку відправив настоятель священник Микола Качмар. Душпастир розповів історію святині, далі в місцевому Будинку культури провели секційні засідання.

У конференції взяли участь наукові працівники Національного історико-меморіального заповідника «Поле Берестецької битви», викладачі та студенти Волинської православної богословської академії. Обговорювали значення битви у боротьбі за національне визволення українського народу, збереження пам'яті героїчної жертвності козаків, роль Троїцького собору в ушануванні подвигу козаків, його історію, а також інші історичні пам'ятки козацького краю.

Третього липня в селі Смолява Горохівського деканату митрополит Луцький і Волинський Михаїл звершив чин освячення барельєфа козацькому полководцеві Івану Богунові та хреста, який буде встановлено на місці проходження його війська (урочище Богунівка).

На пам'ятному знакові (скульптор Іван Хом'як, архітектор Петро Біскуп), який виконано з бетону й прикріплено до базальтового стовпа, зображено шаблю, коня, скіпетр, герб, кобзу та портрет полководця. Встановлено на приватній території, на якій згодом облаштують сквер.

З високопреосвященним, зокрема, молилися: декан протоіерей Андрій Сидор, настоятель місцевої парафії Архистратига Михаїла протоіерей Андрій Лотоцький, інше духовенство, голова територіальної громади Ігор Грудзевич, викладачі й учні місцевої школи.

У слові владика нагадав про важливість пам'ятати своїх прабатьків і попередників. Козаків згадувати слід не гучними

забавами, а молитовними поминаннями. У першу чергу, відправами Божественної літургії.

Ідея увіковічнити історичну постать належить місцевому жителю, добродію Анатолієві Маслічуку, який ще з дитинства зацікавився історією козацької доби, коли на полі знайшов натільну іконку. Смолява знаходиться за 10 км від місця битви під Берестечком; неподалік – урочище Богунівка.

Іван Богун (1618–1664) – український військовий і державний діяч, козацький полководець, полковник подільський (вінницький). Учасник визвольних повстань, оборони наших земель від військ турків, кримських татар, поляків.

Важливою сторінкою для нього стала Берестецька битва, в якій героїчно проявив себе в найтрагічніший момент. Його було обрано наказним гетьманом в оточеному поляками козацькому таборі 30 червня 1651 р. Богун виправдав покладені на нього сподівання, вивів з оточення основні сили українського війська.

Був сподвижником гетьмана Богдана Хмельницького, але рішуче виступав проти союзу з Москвою, проти підписання Переяславської угоди. Не склавши присяги цареві, очолив антимосковську старшинську опозицію.

Четвертого липня, у неділю Всіх святих землі української, владика Михаїл служив у Свято-Георгіївському чоловічому монастирі с. Пляшева на Рівенщині. Разом з іншими ієрархами взяв участь у відправах, очолюваних митрополитом Київським і всієї України Епіфанієм. Також молилися інше духовенство та віряни-паломники з нашої єпархії.

Після Богослужіння на меморіальному комплексі «Козацькі могили» відбулося вшанування лицарів, які 370 років тому полягли в битві під Берестечком, захищаючи Україну та православну віру.

Дев'ятого липня волинське духовенство побувало в с. Підлісці, що на Кременеччині, з нагоди відкриття першого духовно-історичного фестивалю «Богданова каплиця».

За повідомленням у фейсбуці, на сторінці Тернопільської єпархії, митрополит Луцький і Волинський Михаїл на запрошення архієпископа Тернопільського і Кременецького Нестора очолив Божественну літургію в Богдановій церкві та заупокійну літію за спочилими козаками. Також освячено воду в криниці біля храму та пам'ятну дошку на фасаді Божого дому з нагоди 370-річчя побудови святині.

У богослужінні також взяли участь: митрополит Переяславський і Вишневський Олександр, ректор Волинської православної богословської академії протоіерей Володимир Вакин, луць-

кий міський декан протоіерей Михайло Онищук, інші священнослужителі, представники влади, громадськості, місцеві миряни.

Привітавши присутніх зі святом, владика Михаїл нагадав про обов'язок чоловіка в сім'ї, в країні та згадав козаків і всіх воїнів, які поклали своє життя заради волі й незалежності України.

Про каплицю є згадка в середині XVII століття. З церквою тісно пов'язана одна з героїчних сторінок нашої історії – Берестецька битва. Її побудували козаки, які кілька тижнів стояли стотисячним військом навколо Підлісців перед тим як іти на Берестечко. Тут служив преподобний Іов Почаївський, молився гетьман Богдан Хмельницький.

Перед Першою світовою війною в Підлісцях, біля підніжжя гори та джерела на залишках вівтаря Благівіщенського храму вірні побудували дерев'яну Богданову каплицю. Згодом упорядковано й відновлено місце, пов'язане з козацькою славою.

Колись біля храму був старий цвинтар. Селяни згадують, як 1991 р. під час відновлювальних робіт трактор наткнувся на велике людське поховання. За переказами, тут упокоєні козаки Берестецької битви.

Оксана КАРНКОВСЬКА, Ольга ВЕРЕМЧУК

80 РОКІВ ТОМУ РОЗПОЧАЛАСЯ ВІЙНА...

Священнослужителі й миряни взяли участь у Богослужіннях та скорботних заходах із приводу сумного ювілею – знищення органами НКВС в'язнів у 1941 р., на початку німецько-радянської війни.

Поминальні заходи 23 червня очолив митрополит Луцький і Волинський Михаїл. Із ним молилися канцлер єпархії протоіерей Микола Цап, луцький міський декан протоіерей Михайло Онищук, місцеве духовенство, представники інших конфесій, викладачі й студенти Волинської православної богословської академії.

Під спів «Вічна пам'ять» керівництво області й міста покляло квіти до пам'ятника жертвам політичних репресій, на місцях, де

відбулися розстріли, а на території Свято-Архангельського чоловічого монастиря (вул. Кафедральна, 16), де колись і знаходилася луцька в'язниця, відправлено заупокійну літію.

У слові архіпастир, згадуючи й аналізуючи трагедію, яка сталася 80 років тому, зазначив, що розстріляли ті, кого зустрічали, як «визволителів». І відголос лунає в сьогоденні, коли ми, згадуючи Другу світову, радіємо перемозі. А якій перемозі ми радіємо? – запитав владика. Перемозі одного тоталітарного режиму над іншим. Для українців це не була перемога, це була і є трагедія.

Потрібно змінювати свій світогляд. «Не буде в нас ніякої незалежної України, якщо не вийдемо з Єгипту духовного», – провів

паралель із церковною історією керуючий єпархією. Тож аби таке не повторилося, слід не просто пам'ятати і вшанувати, а й робити висновки. В іншому випадку трагедії повторюватимуться. «Я не хочу, аби через 50 років інша плеяда священнослужителів стояла на якомусь місці, подібному до цього, і вшанувала сьгоднішніх українців», – підкреслив митрополит.

Уночі з 22 на 23 червня в пам'ять про невинно загиблих на території монастиря відправили панахиду. Богослужіння відбулося в рамках акції «Ніч у Луцькій тюрмі».

Вшанували розстріляних в'язнів і в Ковелі. Духовенство провело богослужіння на меморіалі, що на території філії «Волиньгазу». Очолив

молитву протоіерей Анатолій Александрук, декан Свято-Димитрівського округу.

У День скорботи і вшанування пам'яті жертв війни в Україні духовенство єпархії відправило панахиду та взяло участь у заходах.

22 червня з благословіння митрополита Михаїла в обласному центрі, на меморіалі «Вічна слава» перед пам'ятним знаком «Невідомий солдат», віцеканцлер протоіерей Олександр Безкоровайний очолив заупокійну літію. У слові о. Олександр закликав пам'ятати загиблих у тій війні, аби їхні подвиг і страждання не були даремними.

Такі служби пройшли і в інших деканатах єпархії.

Ольга ВЕРЕМЧУК

ЄДИНА ЦЕРКВА

КЕРУЮЧИЙ ЕПАРХІЄЮ ВІДВІДАВ ПАРАФІЮ В ПІСКАХ

Митрополит Луцький і Волинський Михайл 30 травня очолив святкове богослужіння в храмі Великомученика Георгія Побідоносця с. Піски Горохівського деканату – вперше після возз'єднання громади з Православною церквою України.

Під час проповіді архіпастир нагадав про свободу, яку дає нам Господь. Наголосив, що у свободі потрібно бути мудрим і відповідальним. У нас є вибір: чи піднімемося до раю, чи спустимося до пекла. І сьогодні, перебуваючи тут, на землі, ми вільні у своїх діяннях, але варто пам'ятати, що за наші вчинки ми несемо відповідальність. Лише від нас залежить результат, переконує митрополит.

Разом з високопреосвященним молилися: декан протоіерей

Андрій Сидор, настоятель парафії священник Михайло Пшеничка, інше духовенство – місцеве та зі Львівської єпархії, представники влади й інші парафіяни.

Владика вручив о. Михайлові чергову церковну нагороду, а також відзначив активних вірян.

Ольга ВЕРЕМЧУК, Ілля САЙ

КРАСІВ: 25-РІЧЧЯ ХРАМУ

З нагоди цієї події високопреосвященний Михайл 22 червня вперше відвідав парафію Архістратига Михаїла цього села Горохівського благочиння.

Із ним служили декан протоіерей Андрій Сидор, настоятель парафії священник Назар Шийка, інше місцеве духовенство. Під час служби о. Назар одержав чергову священничу нагороду.

Традиційно на завершення Богослужіння архіпастир

відзначив активних парафіян благословенними грамотами, а меценату Анатолієві Никонюку вручив медаль «За жертовність».

Громада Архістратига Михаїла у Красові два роки тому вирішила возз'єднатися з ПЦУ.

Ольга ВЕРЕМЧУК

У ВИШЕНЬКАХ ПОСТАНЕ НОВА ДЗВІНИЦЯ

Мойсіюка. В урочистому богослужінні взяв участь голова обласної ради Григорій Недопад.

Архіпастир, привітавши з празником, побажав, щоби дзвони на новій дзвіниці переважно сповіщали про приємні події.

Вірити й молитись навчають батьки, вони приводять нас до церкви, нагадав владика. Бо храм – це святе місце, що поєднує з тими, хто поруч, на землі, і хто відійшов у вічність. Божий дім є диханням села.

Митрополит відзначив віру, натхнення селян і закликав їх жити так надалі, будучи прикладом для інших: «Ваша велика віра і завзяття спонукають до великих справ».

Під час традиційного хресного ходу навколо храму духовенство вознесло заупокійну молитву на могилі спочилого настоятеля протоіерея Миколи Войни.

Божий дім у с. Вишеньки побудовано 1995 р. У травні 2019-го парафія вийшла з юрисдикції Московського патріархату і возз'єдналася з Православною церквою України.

Оксана КАРНКОВСЬКА, прот. Віталій СОБКО

Митрополит Михайл звершив чин закладання капсули у підмурівок майбутньої дзвіниці храму Апостолів Петра й Павла в цьому селі Рожищанського деканату.

Ця відправа, а також Божественна літургія відбулися 12 липня з нагоди храмового свята. Разом із правлячим архієреєм служили: декан протоіерей Василь Шняк, настоятель громади священник Микола Царик, інші душпастирі Рожищанського та Маневецького благочинь. Співав архієрейський хор «Оранта» під керівництвом заслуженого діяча мистецтв України Василя

ВОЛИНСЬКІ ІКОНИ

У Музеї волинської ікони діє виставка «Святі заступники перед Богом». Представлено 30 творів сакрального мистецтва XVII–XIX ст. із фондів Червоноградської філії Львівського музею історії релігії (Палац Потоцьких), знайдені на території Львівської, Волинської та Рівненської областей. Основну частину експозиції становлять образи, написані на полотні, дерев'яній основі та хоругви.

З-поміж ряду пам'яток привертають увагу житійні ікони святих, апостолів, великомучеників, преподобних... Одним із найшанованіших угодників, культ якого швидко поширився в Україні відразу після прийняття християнства, є святий Миколай. Він покровитель подорожуючих і мореплавців, захисник бідних і нездолених, заступник усіх, хто потрапив у біду. Особливо цікавими є його житійні ікони. В образі кін. XVIII ст. поєднано кілька сюжетів: утихомирив святам бурі на морі та порятунок потоплюючого корабля, порятунок трьох дітей, які зображені в діжці. Чудо явлення чудотворця цареві Константину втілено на іконі XIX ст. з Горихівщини.

До найбільш шанованих належить і великомучениця Параскева-П'ятниця: посідала

УНІКАЛЬНА ІМПРЕЗА

таке ж місце серед угодниць, як Миколай серед усіх святих заступників. Історія християнської церкви знає декількох праведниць з таким іменем: преподобна – римська мучениця II ст. часів імператора Антоніана, великомучениця IV ст. з Іконії часів імператора Діоклетіана, Параскева Сербська, що прославилася святістю в X ст. у Палестині, та ще одна маловідома мучениця.

Упродовж віків кілька з них поєдналися у свідомості вірян, культу та релігійному мистецтві українців. Про це свідчать ікони Параскеви, де образ преподобної поєднується з образом мучениці: центральна постать завжди відтворювала мученицю, а в житійній клеймах часто поряд з епізодами життя великомучениці – сцени життя Параскеви Белградської або тільки життя преподобної. Це ми можемо спостерігати і в іконі XVII ст. з колекції Червоноградської філії. Ікона святої Параскеви відзначається не лише стриманістю образу, але й житійними клеймами, що розміщені по обидва боки. Вони оповідають

про народження, благословення, втечу, путь, погребіння, перенесення мощей. В округлих медальйонах ці мініатюри подаються ретельно прописаними, але втрачені літери не дають змоги детально прочитати тексти до них.

Святу зображено в блакитних одягах, уся постать покрита темно-синім мафорієм із червоним виворотом. У її правій руці хрест, що символізує сенс життя святої Параскеви, а ліва піднята в молитовному жесті. Золочене тло різьблене рослинним орнаментом із мотивами цвіту маргаритки і граната. Ікона має подвійне ренесансне обрамлення із внутрішнім валиком, оздоблене боніями, що поруч доповнюються скромним розписом. На верхній частині обрамлення – напівстертий напис (очевидно, назва ікони).

Своєрідно змальовано преподобного Симеона Стовпника в образі XVIII ст. Християнський святий, засновник нової аскези – стовпництва, був знаний тим, що провів на вежі-стовпі 37 років у пості та молитві, здійснив інші аскетичні подвиги. Згідно з житієм, Симе-

он був проповідником, отримав від Бога дар зцілювати душевні та тілесні хвороби, передбачати майбутнє. Невідомий майстер написав образ Стовпника згідно з іконографічною традицією, півпостать аскета ніби виростає з фігурної башти, оточеної хмарами.

Ікона «Євангеліст Лука» представляє традиційну іконографічну схему, поширену в релігійному мистецтві з XVII ст. Святого, як правило, зображали з тельцем (символом жертви). Праведник постає перед нами в синьо-вохристих одягах із книгою та пером у руках. Образ виконаний живописно. Не можна не помітити, що автору майстерно вдається втілити особливий трепет, натхнення в образі святого, його погляд зосереджений на книзі, він у роздумах. Поруч тельця, змальований у реалістичній та безпосередній манері. Цій іконі властиве максимально спрощене трактування зображення, що сприяє легкому сприйняттю цілого образу. Ікона приваблює, насамперед, простотою і виразністю, щирістю, відкритістю та «наївною безпосередністю». Над одягом зліва є малопомітний підпис автора із датою, тому твір потребує подальшого дослідження.

Ірина МОСКАЛЮК,
старший науковий співробітник
Музею волинської ікони

РОЗДУМИ

ЄДНІСТЬ

Історію про спільні зусилля Рака, Щуки та Лебедя ми сприймаємо тільки у формі сатиричної байки, не позбавленої глибокої мудрості. Тут ніби все логічно: троє індивідуумів живуть і діють кожен у власному світі. А що, якби злочасну хуру із болота взяли витягувати тільки Лебеді чи Щуки? Мабуть, таки була б та підвода уже давно на березі, а рятувальники святкували перемогу. Тобто «конфлікт інтересів» полягає лише у розбіжності поглядів на проблему.

Напередодні святкування ювілею держави чи не кожен громадянин, українець, патріот (як правило!) замислюється над питанням можливості суспільства і злагоди поміж собою. Завдання ніби поставлено чітко і конкретно, всі достеменно знають, що потрібно робити (навіть повчають інших), а ось коли доходить до діла, тягнуть того воза невідь-куди.

У Євангелії Ісус неодноразово молився про єдність. Як зрозуміти, про яку саме єдність молився Господь, читаючи ці рядки: «Не за них же тільки благаю, але й за віруючих у Мене за словом їхнім. Щоб усі були єдине: як Ти, Отче, в Мені, і Я в Тобі, так і вони нехай будуть в Нас єдине, – щоб увірував світ, що Ти послав Мене. І славу, яку Ти дав Мені, Я дав їм: щоб були єдине, як і Ми єдине» (Ін. 17:20–22)? І чи не про наші сьогоденні проблеми, непорозуміння писав свого часу Тарас Шевченко, зображаючи реалії буденного життя суспільства: «Той мурує, той руйнує, / Той неситим оком – / За край світа зазирає, / Чи нема країни, / Щоб загарбать?»

Тридцять літ тому ми переживали ейфорію від райдужних перспектив відновленої державності. Спеціалісти пророкували шляхи економічної та політичної стабільнос-

ті, яка обіцяла суперзаможне життя нашим ближнім. Тоді справді панувала в наших серцях всеперемагаюча любов, яка могла спрямувати людські зусилля на правильний шлях розбудови країни. Нас усіх об'єднувала одна думка – світла, правильна і справедлива, всі вірили в перемогу наших спільних задумів.

Так, як в одній віруючій людині є Дух Божий, і в іншій людині – той Самий Дух Божий, не інший, і в третій людині – той же, то розуміємо, що ми – єдині між собою Духом Святим! В Ісусі Христі той Самий Дух Божий, Який і зараз є в кожній віруючій людині! Ісус говорить нам, віруючим, що якщо ми з'єднані з Христом Духом Божим, – то будемо робити ті ж діла, які Він робив, і навіть більше: «Істинно, істинно кажу вам: хто вірує в Мене, діла, які творю Я, і він створить, і більше цих створить» (Ін. 14:12).

Це здається неможливим: як можна робити більше, ніж Ісус Христос?! Це можливо, але тільки Духом Святим – як і Христос: не Сам від Себе творив діла, а тим же Духом Божим. Тобто наше суспільство як єдиний повноцінний організм має об'єднувати світла ідея розвитку і перспектив творення кращого життя, яке благословенне Творцем. Маємо керуватися Божими законами, виписаними для нас Його мудрістю і проникливістю в наші щоденні діяння.

Проте й надалі спостерігаємо протистояння та конфлікти. Засоби масової інформації постійно нагнітають різні оцінки та погляди на одні й ті ж проблеми. Дуже професійно подається позиція Рака, Лебедя, Щуки... Кожен із фігурантів конфлікту бачить тільки йому відомий і спланований результат. Від цього виникає й поділ прихильників різних теорій на опозиційні групи.

Але нам не лише не можна роз'єднуватися, а навпаки: нам потрібно об'єднуватися і приймати одне одного з любов'ю як членів Тіла Христового, незалежно від того, до якої церкви чи юрисдикції належимо. Будь-який розбрат між віруючими у Христа завдає образи Святому Духові: «І не ображайте Святого Духа Божого, Яким покладено на вас печать у день відкуплення. Усакє роздратування, і лютість, і гнів, і крик, і лихослів'я з усякою злобою нехай будуть знищені у вас; а будьте один до одного добрими, милосердними, прощайте один одному, як і Бог у Христі простив вам» (Еф. 4:30–32).

Отже, якщо людина сповідала Ісуса Христа Сином Божим і Господом (незалежно, з якої вона конфесії), то це означає, що в цій людині є Дух Божий. І якщо ми також сповідали Христа Сином Божим і Господом, це означає, що ми з тією людиною – брати во Христі. Це означає, що ми – діти Божі, і в нас один Отець. А якщо у нас один Отець і між собою ми брати, то повинні мати любов між собою: «З того знатимуть усі, що ви Мої ученики, якщо будете мати любов між собою» (Ін. 13:35).

Якщо є любов – є і єдність. Якщо любові немає – єдності також немає. Любов – це і є те, що об'єднує нас із Христом, одне з одним уже назавжди, тому що «любов ніколи не ми-

нає...» (1 Кор. 13:8). Ось ця любов і робить нас єдиними з Богом, єдиними між собою. Ця єдність у любові – і є нашим спасінням: «Ми знаємо, що ми перейшли зі смерті в життя, бо любимо братів; той, хто не любить брата, перебуває в смерті» (1 Ін. 3:14).

Сучасні цицерони добре засвоїли мистецтво володіння словом і досить переконливо ведуть себе у теле- і радіостудіях. Ніхто відкрито не оприлюднює агресивних намірів, «всі дбають за народ». А чи не те ж саме відбувається серед вірян, які гріховно почали практику «звикання» до Божого слова? Потрібно застеретти, щоб воно не стало для нас чимось рутинним, адже Біблія завжди в новий спосіб спонукає нас до милосердної любові Отця, Який просить Своїх дітей жити в любові. Студійні ефіри аж киплять від надмірних емоцій борців за правду, які виголошують тиради на захист зuboжілого населення, а самі в той час володіють розкішними будівлями, записаних у власності на прізвища своїх далеких родичів. Як тут знову не згадати слова Кобзаря: «А той, щедрий та розкошний, / Все храми мурує; / Та отечество так любить, / Так за ним бідкує, / Так із його, сердешного, / Кров, як воду, точить!..»

Церква теж інколи нагадує студію телебачення, де всі присутні ведуть себе настільки правильно і чесно, що складається враження ідеальності представленої образу. Хіба ж за межами храму діють інші закони? Можна, звичайно, переконати глядача-слухача, обманути його сподівання, завести в хитро-сплетені лабіринти маніпуляцій. Проте «немає нічого таємного, що не стало б явним» (Лк. 8:17). Завжди потрібно пам'ятати про те, що всевидяче око Всевишнього бачить не тільки всі наші діяння, а знає навіть про всі наші гріховні задуми. Тільки справжня єдність із Божими законами може дати нам Його благословення на краще життя.

Віталій КЛИМЧУК

ЕПАРХІАЛЬНИЙ КАЛЕНДАР

15 серпня
День освяти храму: 30 років тому, 1991-го, – церква Святителя Миколая Чудотворця в с. Скірче Горохівського дек.

16 серпня
День висвяти: 40 років тому, 1981-го, – протоієрей Іван Левковець, настоятель парафії Різдва Пресвятої Богородиці в с. Воронів Луцького райдек.

19 серпня
День заснування храму: 20 років тому, 2001-го, – церква Апостола Андрія Первозваного в с. Струмівка Луцького райдек.

День висвяти: 10 років тому, 2011-го, – ієромонах Іпатій (Мазурик), клірик парафії Святителя Миколая Чудотворця в Колках Маневецького дек.

20 серпня
День освяти храму: 15 років тому, 2006-го, – собор Великомученика Димитрія Солунського в Ковелі.

21 серпня
День освяти храму: 25 років тому, 1996-го, – церква Різдва Пресвятої Богородиці в с. Білин Ковельського дек.

23 серпня
День народження: 60 років тому, 1961-го, – Віталій Клімчук, головний редактор газети «Волинські єпархіяльні відомості».

6 вересня
День народження: 30 років тому, 1991-го,

– священник Ігор Веретка-Казмірчук, настоятель парафії Апостола Андрія Первозваного в с. Верхівка Луцького райдек.

8 вересня
День народження: 50 років тому, 1971-го, – протоієрей Сергій Коць, настоятель парафії Великомученика і цілителя Пантелеймона в с. Рованці Луцького райдек., каплиці Благовірних князів страстотерпців Бориса і Гліба при обласному військкоматі.

День народження: 25 років тому, 1996-го, – священник Володимир Гавран, настоятель парафії Різдва Пресвятої Богородиці в с. Борівичі Маневецького дек.

10 вересня
День висвяти: 15 років тому, 2006-го, – священник Віктор Домбровський, настоятель парафії Різдва Пресвятої Богородиці в с. Білаші, Покрови Пресвятої Богородиці в с. Любитів Ковельського дек.

17 вересня
День народження: 40 років тому, 1981-го, – протоієрей Іван Зеленко, старовивівський декан, настоятель парафії Святителя Василя Великого в Старій Вивічці.

18 вересня
День освяти храму: 10 років тому, 2011-го, – церква Різдва Пресвятої Богородиці в с. Білаші Ковельського дек.

20 вересня
День народження: 40 років тому, 1981-го, –

священник Сергій Ковальчук, настоятель парафії Апостолів Петра й Павла в с. Сокиричі Ківерецького дек.

22 вересня
День освяти храму: 115 років тому, 1906-го, – церква Святителя Феодосія Чернігівського в Луцьку.

24 вересня
День освяти храму: 15 років тому, 2006-го, – церква Покрови Пресвятої Богородиці в с. Журавине Старовивівського дек.

27 вересня
День визначної події: 10 років тому, 2011-го, – освята Музею історії Луцького Хрестовоздвиженського братства XVII–XXI ст.

28 вересня
День освяти храму: 15 років тому, 2006-го, – каплиця Преподобного Агапита Печерського в обласному територіальному протитуберкульозному об'єднанні.

30 вересня
День народження: 30 років тому, 1991-го, – священник Роман Третяк, настоятель парафії Успіння Пресвятої Богородиці в с. Буркачі, Покрови Пресвятої Богородиці в с. Диковини Горохівського дек.

Щирозадушно вітаємо вас із ювілеями, боголюб'язні отці, браття і сестри! Хай Бог благословляє усіх вас на многії і благії літа!

ПАЛОМНИЦТВА

7 серпня – до святинь Києва: Михайлівський Золотоверхий, Феодосіївський монастир, Володимирський собор, Видубицький монастир, Печерська лавра, Введенський монастир, Китаєва пустинь. Виїзд 6 серпня о 23.30. Повернення 7 серпня о 23.30. Пожертва 700 грн.

8 серпня – до святинь Володимир-Волинського: собор і монастир Різдва Христового – Юрїївська церква – Василівська церква – Успенський собор – Зимнівський монастир. Виїзд о 7.00. Повернення – о 19.00. Пожертва 220 грн.

15 серпня – до Маняви: скит – джерело «Сльоза Божої Матері» – водоспад Святого Духа – джерело Святого Духа. Виїзд – 14 серпня о 23.30. Повернення – 15 серпня о 23.30. Пожертва 600 грн.

17–29 серпня – до святинь Одещини з відпочинком на морі. Проїзд потягом. Пожертва (на проїзд, проживання у базі відпочинку на Будацькій косі поруч із морем та лиманом, екскурсії) – 5400 грн.

27 серпня – на нічну літургію в жіночий монастир Покрови Пресвятої Богородиці в с. Троянець Ківерецького деканату. Виїзд 26 серпня о 23.00. Повернення 27 серпня – о 04.00. Пожертва 100 грн.

30 серпня – до почаївських святинь: лавра – монастир Святого Духа (колишній лаврський скит) – монаше кладовище – джерело Праведної Анни – жіночий монастир Богоявлення Господнього у Кременці – Мала Іловиця (село преподобного Амфілохія Почаївського) – храм Пророка Іллі в Дубенському замку. Виїзд о 5.00. Повернення – о 20.00. Пожертва 280 грн.

4–11 вересня – до святинь Грузії: Тбілісі – Мцхета – Сігнахі – Бодбе – Телаві – Ахалціхе – Боржомі. З відпочинком на морі. У вартість включено: переліт, проживання, дворазове харчування, страховка, трансфери, екскурсії, супровід професійного гіда. Зголошуватися не пізніше за тиждень. Пожертва 620 дол.

13–19 вересня – до святинь Стамбула з відвідуванням Фанару, Принцевих островів, термальних джерел. У вартість включено: переліт, проживання, дворазове харчування, страховка, трансфери, екскурсії, супровід професійного гіда. Зголошуватися не пізніше за тиждень. Пожертва 420 дол.

Реєстрація – не пізніше ніж за день до початку прощі (якщо не зазначено інше). Виїзд на всі богомілья – від Свято-Троїцького собору в Луцьку. Докладніша інформація та реєстрація – у паломницькому центрі єпархії «Україна» (керівник Лариса Савчук) за тел. (050) 812-09-79.

ОФІЦІЙНО

Протоієрея Віктора Бартова призначено настоятелем парафії Святителя Василя Великого в с. Хорлуپی Ківерецького дек. (указ № 23 від 20 травня 2021 р.).

Протоієрея Олександра Добровольського звільнено від обов'язків настоятеля парафії Різдва Пресвятої Богородиці в с. Кричевичі та Собору Пресвятої Богородиці в с. Ломачанка Ковельського райдек., а **священника Богдана Маримона** призначено на цю посаду (№ 24, 27 від 1 червня).

Священника Богдана Маримона звільнено від обов'язків настоятеля парафії Різдва Пресвятої

Богородиці в с. Мизове Старовивівського дек., а **протоієрея Олександра Добровольського** призначено на цю посаду (№ 25, 26 від 1 червня).

Священника Андрія Андрусика призначено настоятелем парафії Святителя Миколая Чудотворця в с. Борочиче Горохівського дек. (№ 28 від 28 червня).

Протоієрея Стефана Савчука звільнено від обов'язків настоятеля парафії Святителя Миколая Чудотворця в с. Журавичі та Апостолів Петра й Павла в с. Домашів Цуманського дек., а **священника Олександра Ілюка** призначено на цю посаду (№ 29, 30 від 28 червня).

СВЯЩЕННИЧИЙ ШЛЯХ

ГОРОХІВ: ВЛАДИКА ПРИВІТАВ ДЕКАНА

13 червня, в неділю 7-му після Пасхи, митрополит Луцький і Волинський Михайл відвідав парафію Вознесіння Господнього в цьому місті й очолив Божественну літургію.

З високопреосвященним молилися: благочинний і настоятель храму протоієрей Андрій Сидор, інше духовенство – місцеве та з Київської єпархії, міський голова Віктор Годик.

У слові архіпастир зазначив: коли з'явилася на світ людина, діяв закон любові, адже Бог є любов. Господь із безмежної Своєї любові створив світ і людину в ньому. Якщо Бог є любов, то і ми є любов. За словами апостола Павла, «любов довготерпить, милосердствує, любов не заздрить...» (1 Кор. 13:4). А всі, що живуть без любові, помруть духовно. На завершення владика побажав зосереджуватися на божественному.

У зв'язку із 30-річчям священничої хіротонії о. Андрія високопреосвященний вручив йому відзнаку від Митрополита Київського і всієї України Єпіфанія – орден Архистратига Божого Михайла II ступеня. Благословенними грамотами відзначено активних парафіян.

З благословіння Предстоятеля ПЦУ особливий подарунок громаді передав митрополит Переяславський і Вишневський Олександр – ікону Воздвиження хреста Господнього з часточкою животворчого дерева, на якому був розп'ятий Ісус Христос. Владика Михайл побла-

гословив мирян і вручив о. Андрієві святину. Після відправи відбулася хресна хода й освячення місця пам'яті Героїв Небесної сотні та воїнів-горохівчан, які віддали своє життя за волю й незалежність України.

ТЕРЕШКІВЦІ: АРХІЄРЕЙ ПОЗДОРОВИВ НАСТОЯТЕЛЯ

Митрополит Михайл очолив службу Божу в храмі Покрови Пресвятої Богородиці у цьому селі Горохівського деканату з нагоди 30-ліття висвяти настоятеля протоієрея Василя Хомляка.

Крім цього душпастиря, 18 липня, у четверту неділю після П'ятдесятниці, з високопреосвященним служили декан протоієрей Андрій Сидор та інше духовенство благочиння.

На завершення богослужіння владика, привітавши ювіляра, вручив йому церковну відзнаку, активних мирян нагородив благословенними грамотами.

До травня 2019 р. церковна громада в Терешківцях належала до юрисдикції Московського патріархату, але після одержання ПЦУ Томосу і настоятель, і парафіяни одночасно вирішили воз'єднатися з Православною церквою України.

Божий дім тут зведено 1787 р. поміщиком Корчевським – дерев'яний із дзвіницею. Згідно з архівними документами, церква була приписною до Богоявленського храму Ощева,

богослужіння проводилися раз на три тижні. У Першу світову війну храм згорів. Після закінчення війни його відновили. У Другу світову знову був спалений. Тож селяни звели невелику каплицю-дзвіницю для відправ. У 60-х роках її зруйнували «совєти», а дзвони вивезли.

Із проголошенням незалежності України стараннями благодійників та місцевих мешканців, тодішнього голови селянської спілки «Райдуга», заслуженого працівника сільського господарства України, нині покійного Михайла Трачевського збудували кам'яну церкву в центрі села. В грудні 1994 р. її освятили на честь Покрови Пресвятої Богородиці, а 1996-го призначено нового настоятеля – священника Василя Хомляка.

Розповідає, що мріяв стати батюшкою з дитинства. Змалку ходив до церкви, знав напам'ять майже всю відправу. А коли доводилося випасати череду, на полі співав церковні піснеспіви, уявляючи службу.

Священника хіротонія відбулася 21 липня 1991 р. в луцькому кафедральному соборі Святої Трійці. Із тридцяти літ пастирського служіння двадцять п'ять очолює парафію в Терешківцях. За цей час тут побудовано чотири каплиці й кілька поклонних хрестів. Панотець власноруч оновив іконостас, виготовив кивоти й продовжує трудитися на благо церкви.

Оксана КАРНКОВСЬКА

Шановні читачі, дорогі брати і сестри! Не використовуйте наш часопис у господарських цілях. Якщо газета Вам уже не потрібна – передайте її ближнім або в бібліотеку

СЛОВО ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ УКРАЇНИ – НА ВОЛИНІ	Різноманітна духовна література: запитуйте у храмах, книгарні-бібліотеці «Ключі» за адресою: Луцьк, просп. Волі, 2 (навпроти ЦУМу, біля обласної юнацької бібліотеки). Розпорядок роботи: будні – 9.30–19 год; свята, суботи й неділі – 10–17 год.	ЧИТАЙТЕ	Передача «Духовна абетка»: субота, 20.30; повтор у неділю о 16 год., середу – о 7 год. «12 канал»	СЛУХАЙТЕ	Передача «Благо»: неділя, 7.30, FM-радіостанція «Сім'я і дім» (102,4 МГц).	ЧИТАЙТЕ, ДИВІТЬСЯ, СЛУХАЙТЕ	Сайт pravoslaviavolyuni.org.ua – історія, устрій єпархії, святині, персоналії, документи, новини, фото, відео, газета, книги, аудіо, передруки.
--	--	----------------	---	-----------------	--	------------------------------------	---

ВОЛИНСЬКІ ЕПАРХІАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

За єдину Пам'ять Української Православної Церкви!

Часопис Волинської єпархії Православної Церкви України

Свідоцтво про державну реєстрацію: ВЛ № 219 від 03.08.2004 р.
Засновник і видавець – Управління Волинської єпархії Православної церкви України (Волинська духовна консисторія)

Віддруковано у ФОП Борсук Л. П., м. Луцьк, пр. Волі, 27. Тел. (0332) 71-03-01, ел. пошта: poligrafip_lutsk@ukr.net
Зам. № 1808 Наклад 1100 пр. Передплатний індекс 91241.

РЕДАКЦІЯ
Віталій КЛІМЧУК (головний редактор), Віктор ГРЕБЕНЮК (літературний редактор і коректор), протоієрей Віталій СОБКО, Микола ВОЛОШИН (верстка)

При використанні матеріалів часопису для публікації в інших ЗМІ посилання на нього обов'язкове. Редакція не завжди поділяє позиції авторів, які несуть відповідальність за достовірність поданої інформації, та залишає за собою право редагувати матеріали або не друкувати їх зовсім. Рукописи не рецензуються і не повертаються, листування з читачами – тільки на сторінках газети.

ДОВІДНИК ВОЛИНСЬКОЇ ДУХОВНОЇ КОНСИСТОРІЇ

43025 Луцьк, Градний узвіз, 1
volynkonsystoria@ukr.net
Час роботи: понеділок–п'ятниця (крім святкових днів), 10:00–16:00, обідня перерва – 13:00–14:00

КЕРУЮЧИЙ ЕПАРХІЄЮ
Митрополит Луцький і Волинський МИХАІЛ. Тел./факс (0332) 72-44-64

КАНЦЕЛЯРІЯ
Канцлер – протоієрей Микола ЦАП. Тел. (0332) 72-53-63
Вице-канцлер – протоієрей Олександр БЕЗКОРОВАЙНИЙ. Тел. (0332) 72-44-64

ІНФОРМАЦІЙНО-ВИДАВНИЧИЙ ЦЕНТР
Тел. (0332) 72-21-82
Голова центру – протоієрей Віталій СОБКО. Моб. (050) 661-56-68
Інформаційна служба (збір та опрацювання даних про діяльність єпархії) info.sluzhba@ukr.net
Сайт – pravoslaviavolyuni.org.ua info@pravoslaviavolyuni.org.ua

Пресслужба (співпраця зі ЗМІ) – прессекретар протоієрей Віталій СОБКО. Моб. (050) 661-56-68 Pres-sluzhba@ukr.net
Газета «Волинські єпархіяльні відомості». Hazeta.vyev@gmail.com

Телестудія «Собор» – гол. редактор дякон Сергій ПАНАЩУК
Радіостудія «Благо» – головний редактор протоієрей Віктор ПУШКО. Тел. (095) 126-40-77. Blago@ukr.net
Видавничий відділ і книгарня-бібліотека «Ключі» – завідувач Дмитро ГОЛОВЕНКО. Тел. (050) 339-73-66, (067) 570-57-97 kljchi@ukr.net

КАПЕЛАНСЬКА СЛУЖБА
Старший капелан – протоієрей Олександр БЕЗКОРОВАЙНИЙ
Інспектор з питань місійної діяльності – протоієрей Юрій БЛИЗНЮК. Тел. (0332) 20-00-25, моб. (095) 538-05-87

ПЕНІТЕНЦІАРНА СЛУЖБА
Голова – протоієрей Андрій МОВЧАНЮК. Тел. (050) 661-12-46, garasid100@gmail.com

ПАЛОМНИЦЬКИЙ ЦЕНТР «УКРАЇНА»
Керівник Лариса САВЧУК. Тел. (0332) 71-83-77, моб. (050) 812-09-79
Уповноважений єпархії у справах сім'ї – протоієрей Василь КЛОЧАК. Моб. (066) 571-75-27

ДУХОВНА ШКОЛА

ВПБА СВЯТКУВАЛА ВИПУСКНИЙ

Відбулися Богослужіння й урочистий захід із нагоди вручення дипломів бакалаврів, магістрів богословського факультету та керівників церковного хору регентського факультету Волинської православної богословської академії. Про це повідомляє сайт вишу *Urb.edu.ua*.

24 червня торжество розпочалося Божественною літургією в кафедральному соборі Святої Трійці, яку очолив митрополит Луцький і Волинський Михаїл. Із ним служили архієпископ Дніпровський і Криворізький Симеон, єпископ Володимир-Волинський і Турійський Матфей, канцлер нашої єпархії протоієрей Микола Цап, ректор ВПБА протоієрей Володимир Вакін, інше духовенство.

Урочистий захід проводили в актовому залі духовного вузу. Вітальне слово до присутніх промовив ректор. Отець Володимир зазначив, що цього року академія вперше видає дипломи бакалаврів державного зразка.

Привітання виголосили й запрошені гості. Зі словами вдячності звернулися до присутніх випускники бакалаврату, магістратури та регентського відділення.

Під час урочистостей орденом Святого

Архистратига Михаїла II ступеня відзначили проректора з навчальної роботи протоієрея Ігоря Скибу та декана богословського факультету протоієрея Василя Лозовицького, а орденом Святого рівноапостольного князя Володимира III ступеня – ректора о. Володимира, проректора з наукової роботи протоієрея Владислава Фультеса та вченого секретаря протоієрея Корнелія Хруща.

Владика Михаїл вручив випускникам

дипломи та відзнаки із персональним номером, привітав усіх зі святом та побажав Божого благословення.

З нагоди чергового випуску отць ректор поспілкувався з представниками видання *konkurent.ua*. Зокрема, розповів про правила і буденне життя в академії. Отець Володимир зазначив, що дисципліна є важливим фактором у житті семінаристів, проте не слід усе обмежувати звичаями. Якщо нам

допомагають сьогодні гаджети, то не варто їх забороняти. «Вважаю, що потрібно лише не плутати ціль із засобами. Якщо це нам допомагає досягти цілі, то воно може використовуватися. Якщо заміняє – неприпустимо», – зазначив о. Володимир.

Повністю інтерв'ю можна прочитати на єпархіяльному сайті *pravoslavivolyzni.org.ua*, у розділі «Статті».

Ольга ВЕРЕМЧУК

ЮНЬ ВІДПОЧИВАЛА В ПРАВОСЛАВНИХ ТАБОРАХ

26 червня поблизу с. Пересіка Ковельського району митрополит Луцький і Волинський Михаїл, очоливши молебень на початок усього доброго діла, відкрив єпархіяльний молодіжний табір «Пісочні береги». Співслужили з ним священники Луцьких міського та районних деканатів, відповідальні за молодіжний напрямок.

Діяв табір у три тижневі зміни. Його організувало Управління єпархії, зокрема інспектор з питань місійної діяльності протоієрей Юрій Близнюк.

Таборяни, яких було понад двісті, пере-

важно вихованці парафіяльних недільних шкіл, відпочивали в будиночках на березі озера в сосновому борі, молилися в наметовій каплиці, спілкувалися з душпастирями. А ще, звичайно, спортивні й мистецькі змагання, пісні під гітару біля вогнища. Окрім духовних бесід, слухали лекції з патріотичного виховання від волинської молодіжної організації «Сокіл». Декотрі зі школярів уже кілька років є учасниками таборування, тож підрісши, цього року стали курінними.

За допомогу в проведенні табору духовна консисторія висловлює щирі подяку:

директорів групи компаній «Вілія» Євгену Дудці, директорів СГТОВ «Агропродторг» Вікторів Курачу, капеланам нашої єпархії та 14-ї ОМБ ім. Князя Романа Великого, а також усім іншим благодійникам, які долучилися до організації табору.

У Покащеві Ківерецького деканату влаштували дитячий табір «Едемський сад». Наметове містечко розкинулось на території колишнього колгоспного саду.

Як повідомив священник Іван Заторський, настоятель місцевої церкви Воздвиження хреста Господнього, таборування розпочали

з молитви. У центрі було встановлено каплицю-намет, душпастир відслужив молебень на початок усього доброго діла.

Протягом 6–9 липня шістдесят сім хлопців та дівчат відпочивали й оздоровлювалися, спілкувалися біля багаття. Панотець змайстрував їм гойдалки власноруч. На свято Різдва Йоана Предтечі таборяни були в храмі на богослужінні. День закриття завершили подячним молебнем.

Гостями табору стали староста села Зінаїда Свинцицька та підприємець Микола Барабаш. Луцький районний деканат у селі Гаразджа влаштував дитячий табір «Острів». Його відвідав і благословив митрополит Михаїл.

Архіпастир побажав весело і з користю для душі й тіла провести час, запам'ятати цікаві моменти нинішнього літа на все життя.

Відпочивала молодь на території позаміського закладу оздоровлення та відпочинку «Сонячний». Тут діти брали участь у різних естафетах, спортивних іграх, знайомилися з новими друзями, переглядали фільми тощо.

Опікувалося юнню духовенство благочиння. Душпастирі, зокрема, спілкувалися з молодими вірянами на духовні теми.

Ольга ВЕРЕМЧУК,
Оксана КАРНКОВСЬКА

ПІДСУМКИ

КОНКУРС ПРАВОСЛАВНОЇ ЖУРНАЛІСТИКИ: ПЕРЕМОЖЦІ

Інформаційно-видавничий центр єпархії (ІВЦ) підбив підсумки першого на Волині змагання працівників «швидкого пера» на різні теми, пов'язані з православ'ям.

Згідно з положенням, яке затвердив митрополит Луцький і Волинський Михаїл, на конкурс приймали доробки будь-яких журналістських жанрів, опубліковані з 1 травня минулого року до 30 квітня цього або ж які ніколи не були оприлюднені. Автори могли подати довільну кількість творів, але в одному жанрі – лише один.

Журі в складі працівників ІВЦ одержало десятки конкурсних публікацій, уважно розглянуло їх протягом місяця.

І ось 3 червня на завершення традиційної молитви в кафедральному соборі Святої Трійці до Дня журналіста голова ІВЦ протоієрей Віталій Собко оголосив переможців. Нижче подаємо перелік у такому викладі: номінація – автор (-ри), назва (-ви) твору (-ів).

1. «Аналітика» – Андрій Гнатюк, «Суть і філософія Христового Воскресіння».

2. «Замітка» – переможця вирішено не визначати.

3. «Інтерв'ю» – Марія Вавринюк, телепередача «Духовна абетка» на тему «Діти в хра-

мі»; Оксана Коваленко, «Певний час в Україні будуть дві помісні церкви, але однієї з них не треба працювати на агресора».

4. «Нарис» – Наталія Кравчук, «У моїй родині є... святий».

5. «Пояснювальна журналістика» – Мая Голуб, «Забобони і справжні релігійні обряди. Що варто знати і чому вірити».

6. «Репортаж» – Віка Вегера-Абрамович, «Про цнотливість, куріння та гріхи монахинь: відверта розмова з черницею з Волини».

7. «Стаття» – Оксана Бубенщикова, «Старо-

винна церква – під покровом аж п'ятьох Миколаїв!»; Оксана Коваленко, «Чи можна отримати відпущення гріхів через інтернет?».

8. «Надія православної журналістики» – Михайло Новосад, «Моя дорога до помісної церкви». (У цій номінації – роботи аматорів. Найкращим тут став учень 8 кл.).

Дев'ятьом переможцям конкурсу владика Михаїл вручив дипломи та цінні призи – ікони преподобного Нестора Літописця, рівноапостольних Кирила й Мефодія, учителів слов'янських, та молитвослови.

Це творче змагання засновано, щоб поживити висвітлення духовної тематики в ЗМІ, покращити рівень таких публікацій.

На думку членів журі, конкурс – це спонска писати на релігійні теми, спосіб показати, що і тут можна знайти для читачів не просто цікаве, а й душекорисне. Бо про церкву здебільшого пишуть або нудно, або шукають скандали. Так, окремі з конкурсних матеріалів не позбавлені цих вад; були й речі, котрі не можуть захопити новизною викладу чи новими фактами. Однак переважно надіслані твори цікаві й актуальні. Це хороша форма співпраці церковної журналістики зі світською.

Автори не готували творів саме до цього заходу, відгукнулися вже готовими доробками. Це свідчить, що тема духовності, християнства – у потребі світських видань.

Цей конкурс має хиби, організатори вже бачать їх. Але, напевно, причини тих недоліків – у тому, що конкурс перший. Надіємося, що його рівень у наступні роки буде вищим. Головне ж – не припиняти це змагання, а діячам журналістики бажано натхнення і благословення Господнього.

Віктор ГРЕБЕНЮК